

นักประวัติศาสตร์หลายคนคิดว่าอัลฟ์ริจาร์ วรรคินีymคือสหชาตินิยมที่เกินขอบเขต
จากเหตุการณ์ใน ค.ศ. 1870 - 1871 มีความสำคัญเป็นพิเศษในกรณีี้เพราฯ
กระหน่ที่ลึกซึ้งท่อสหชาตินิยมและความรู้สึกในแง่เกียรติภูมิของประเทศญี่ปุ่นที่รับตัวและ
ญี่ปุ่นกลาง จุดเรื่องราวท่วงสหชาตินิยมและจัดการรัฐนี้สามารถอธิบายได้จากการ
สังเกตและวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์

2.1 ความภูมิใจในจัดการและความก้าวหน้า โอดังในอังกฤษ

ความคิดเรื่องรักษาดินเป็นความจริงขึ้นมาในญี่ปุ่นกลางในระหว่าง
ค.ศ. 1861 - 1871 ทั้งในอิตาลีและในเยอรมัน การรวมประเทศสำเร็จของเยอรมันใน
ฐานะมหาอำนาจใหม่ ไก้ถ่ายเมืองป์ร์กอบของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และโครง
สร้างของอ่านาจแบบเดิมไก้เปลี่ยนรูปใหม่ทั้งหมด

ในอังกฤษ กิสเรลลี่น้ำของฝ่ายอนุรักษ์นิยมรู้สึกกังวลใจอย่างลึกซึ้งท่อความยุ่ง-
ยากของสถานการณ์การเมืองระหว่างประเทศ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1871 เขายังไ้อี
บ้ำในสภาพแหนறากฎหมายอังกฤษว่าสังคมฝรั่งเศส - ปรสเซีย แสลงดึงการปฏิริคิเบอร์มัน
ชึ้นเป็นเหตุการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่ถูกว่าการปฏิริคิปรั่งเศสในศพารามที่แล้ว ระบบผลคุณ
ถูกทำลายลงและประเทศที่สูญเสียและรู้สึกถึงผลของการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่มากที่สุดคือ
อังกฤษ สถานะของอังกฤษก็เหมือนจะเลื่อนลง เพราะการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในภาคพื้น
ทวีป กิสเรลลี่เห็นว่าหนทางที่จะรื้อฟื้นอ่านาจของอังกฤษคือการเพิ่มนบทบาทก้านนโยบายทาง-
ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระตุ้นนโยบายจัดการรัฐ เช่นมีนโยบายที่จะกระตุ้นการ
ปักครองเหนือจัดการรัฐ

นโยบายค้างประเทศของกิสเรลลี่ในรัฐบาลสุกที่ 2 ของเขาระหว่าง ค.ศ.
1874 - 1880 อาจนับได้ว่าเป็นปฏิกริยาท่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอ่านาจของภาคพื้น-
ทวีป เอิร์ลแห่งเดอร์บี้ (Earl of Derby) คนที่ 15 ชึ่งเป็นรัฐมนตรีท่องประเทศชั่วคราว
ความสูง ไก้วินิจฉัยนโยบายของกิสเรลลี่ว่าเป็นนโยบายขัดแย้ง ปักป้อง โลภ และอวดอ
เกอร์น์ลาออกจากตำแหน่ง เมื่อกิสเรลลี่เลือกนโยบายสังคมในทัน ค.ศ. 1878 ชึ่งเป็น

เวลาที่สหธิรักษากิจแบบก้าวไว้รุนแรง (Jingoism) เกิดขึ้น การท่องานรัฐเชือดอย่างรุนแรง เช่นเดียวกับที่เคยเป็นมาในระยะแรกของสหภาพนิยมได้เกิดขึ้นอีก เพลงที่นิยมร้องกันช้า ๆ ชาติ ๆ ในปี 1880 ที่มีความว่า "We don't want to fight, but, by Jingo, if we do, we've got the men, we've got the ships, we've got the money, too."²¹

นโยบายทางประเทศที่เริ่งขึ้นของคิสเรลล์โดยเฉพาะในแง่ของการเพิ่มความเข้มแข็งของจักรวรรคินี้รวมสมัยของเขารึกว่า "ลัทธิจักรวรรคินิยมของคิสเรลล์" (Disraelism Imperialism) คำว่าจักรวรรคินิยมในที่นี้ ไม่ได้หมายความถึงการขยายอำนาจทางคินแคน แต่เป็นเพียงการเรียกร้องให้มีการกระซับอำนาจของจักรวรรคิอาณาจักรที่มีอยู่ การรื้อฟื้นจักรวรรคิของคิสเรลล์จึงเป็นลัทธิจักรวรรคินิยมแบบกระซับอำนาจ (Consolidationist Imperialism) ไม่ใช่ลัทธิจักรวรรคินิยมแบบขยายอำนาจ (Expansionist Imperialism) ที่เกิดขึ้นในเวลาไม่กี่ปีก่อนมา ลัทธิจักรวรรคินิยมของคิสเรลล์ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายในแง่การขยายอำนาจ แต่เพื่อใช้เป็นเครื่องงานน้ำหนักในการท่องานศักดิ์สิทธิ์ทางการท่องานที่เพิ่มขึ้นของภาคพื้นทวีป

นโยบายจักรวรรคิของคิสเรลล์สะท้อนแนวโน้มของความคิดเห็นของชาชารชนนั้นคือการค้นหาคุณค่าของอาณาจักรที่มีความอิทธิพลที่สูง การปลูกมันให้ความเห็นของชาชารชนคล้อยตามนโยบายสร้างจักรวรรคิเพื่อเกียรติภูมิของประเทศชาติเริ่มขึ้นด้วยพวกบัญญชาติที่มีความรักชาติอย่างแรงกล้า ผู้ที่เป็นกระบวนการเลี้ยงสำนัก 3 คน คือ เชอร์ชาร์ล์ ดิลเก (Sir Charles Dilke) ซึ่งเขียนหนังสือเรื่อง The Greater Britain ใน ค.ศ. 1868²² หลังจากที่เขาลับจากการเดินทางรอบโลก หนังสือเล่มนี้แสดงถึงความรักชาติที่มุ่งหมายจะให้สหราชอาณาจักรเป็นจักรวรรคิที่ยิ่งใหญ่ ดิลเกได้ย้ำถึงคุณค่าแห่งความมั่นคงและค่าน้ำหนักของชาติ ซึ่งแม้จะยังล้าหลังแทรกมีคุณค่าเท่านี้อาณาจักรก็สามารถเป็นจักรวรรคิที่สำคัญมาก ความคิดเห็นของดิลเกได้รับการสนับสนุนจากมหาชนอย่างเต็มที่ ทั้งจะเห็นได้ว่าจันทร์ ค.ศ. 1885 หนังสือของเขายังคงได้รับการพิมพ์ซ้ำถึง 8 ครั้ง²³ ส่วนจอน โรเบิร์ต

ชีลีย์ (John Robert Seeley) ได้รวบรวมคำบรรยายของเขาระบุพิมพ์ขึ้นใน ค.ศ.

1883 ภายใต้ชื่อว่า The Expansion of England และเจมส์ แอนโธนี ฟรูด

(James Anthony Froude) ชั่งหนังสือเรื่อง Oceana, of England and

Her Colonies ได้รับการเผยแพร่ใน ค.ศ. 1886

หนังสือทั้ง 3 เล่มนี้เป็นหลักหรือแบบอย่างของอุดมการณ์จักรวรรดิของอังกฤษ มีทัศนะที่คล้ายคลึงกันในเรื่องสหจักรวรรดินิยมว่าเป็นการเดิมท่องอังกฤษในขณะที่องค์ประกอบอื่น ๆ เช่นธุรกิจ และยุทธศาสตร์ทางการเมืองล้วนความสำคัญลง ความสำเร็จของหนังสือของคิลเมาลี่ส่วนสำคัญในการทำให้เขาได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภาใน ค.ศ.

1868 และอีก 12 ปีต่อมา เขาก็ได้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการทางประเทศ ในทศนาที่ห้าของการคิดเห็นเชิงของจักรวรรดิอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับความมุ่งพัฒนาชนบทรวม เป็นอันเดียว กันของแท้และส่วนและความเนื้อหาของเชื้อสายอังกฤษ สนธิสัญญาเมริกาที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวร่วมอังกฤษ (Pan - Anglican) การประกาศเอกราชของสหราชอาณาจักร ไม่ได้ตัดขาดความมุ่งพัฒนาของสายเดือด อังกฤษที่ยิ่งใหญ่ (Greater Britain) เป็นสัญญาของความสามัคคีของประเทศอื่น ๆ และของคินแคนทั่ง ๆ ที่มีประชากรเชื้อสายเชื้ออังกฤษ อาศัยอยู่ แม้ว่า แต่แรกเริ่มเดิมที่ลิ่งนี้ไม่ได้หมายความถึงการขยายตัวของอังกฤษเพื่อร่วมประชากรเดียวทั่วทั่ง ๆ ในที่สุดความหมายก็เปลี่ยนไปในท่านองแสดงการขยายตัวทางจักรวรรดินิยมของอังกฤษ

ในบรรดาภาระการเรื่องสหจักรวรรดินิยมแล้ว หนังสือของชีลีย์มีอิทธิพลมากที่สุดในอังกฤษ และเป็นหนังสือที่ขายดีที่สุดและได้รับการพิมพ์ซ้ำเกือบทุกปี เช่นเดียวกับคิลเมาลี่ ชีลีย์ไม่ได้แนะนำให้มีการขยายตัวของจักรวรรดิอังกฤษ เขาย้ายมาพิจารณาความสำคัญของการขยายตัวในลักษณะ ภาคหนังว่าในช่วงชีวิตของเข้า อังกฤษจะได้รับผลกระทบแทนที่เป็นคุณประโยชน์จากจักรวรรดิ เขายกย่องคุณค่าของจักรวรรดิในฐานะที่เป็นการขยายตัวของชนเชื้อสายอังกฤษไปสู่คืนแค้นส่วนอื่น ๆ และความการยกย่องความภูมิใจในชาติและความสำเร็จค้านวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ คำอธิบายที่มีชื่อเสียงของเขาก็คือ ในอีกกาลครุ่นหน้าคน

หังกฤษพิชิตและเข้าไปอาภอยู่ในครึ่งตอนโลกในสภาพที่ไม่ดีใจ จักรวรรคเกิดขึ้นไม่ใช่เพราการวางแผนอย่างรอบคอบ แท้โดยโอกาส และขนาดของมันแสวงถึงแรงกระตุ้นที่ยังใหญ่จนไม่สามารถขัดขืนการรับenerimaะความยิ่งใหญ่ทั้งทางค้านศึกธรรมและค้านจิตใจในโลกนี้

แม้ว่าฝ่ายประวัติศาสตร์เจมส์ พรูฟ จะไม่ได้ย้ำถึงความยิ่งใหญ่ของชนเผ่าชาติหังกฤษเช่นเดียวทั้งคิลเกต แต่เขากลับสนับสนุนการรักษาจักรวรรดิ ซึ่งเขาคิดว่าเป็นการบรรจุถึงสิ่งที่เป็นอยู่จริงทางค้านประวัติศาสตร์

องค์ประกอบที่เกิดที่สุดของลัทธิจักรวรรดินิยมของหังกฤษในระยะเริ่มต้นโดยมา แบบรุกคือความรุกคือความรุกสืบเป็นของกันร่วมกัน ซึ่งเกิดจากลัทธิชาตินิยมและความภูมิใจในจักรวรรดิอย่างไร้ท่าน สหราชรัฐรักษาตัวเองนี้จะลอกลงชั่วคราว จนถึงช่วงทศวรรษที่ 1890 ลัทธิจักรวรรดินิยมก็ได้เดิมโตไปเป็นขบวนการขยายอานาจอย่างรุนแรงจนกลายเป็นความเกลียดชังชาวต่างชาติ ซึ่งในตอนแรกมุ่งไปยังฝรั่งเศสและรัสเซีย ท่อน้ำมุ่งสู่พวกมัวร์ และในทศวรรษที่ 20 ชาวหังกฤษมุ่งความเกลียดชังไปที่เยอรมนี อย่างไร้ท่าน สหราชนิยมแบบนี้ schon เริ่นอยู่ภายในโดยธรรมชาติ และจะได้รับการรุกเรื่อขึ้นเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ในโดยมาอย่างต่างประเทศ ความแทรกทั่งกับลัทธิชาตินิยมแทรกกันคือลัทธิชาตินิยมช่วงหลังจะเบิกด้วยความรุนแรงและเร็วกว่า โรสเซอร์ริชนาอย่างรวดเร็ว การนี้เป็นสหราชรัฐรักษาตัวเองที่เสียงดัง ซึ่งแทรกต่างจากลัทธิจักรวรรดินิยมที่มีเหตุผล เช่น สหราชรัฐรักษาตัวเองในทศวรรษของคิลเกตและชีเลบ ซึ่งคือสหราชชาติที่ยิ่งใหญ่

แม้ว่ายอมรับจะได้รับการยอมรับว่าเป็นเจ้าทุนที่เรื่องลัทธิจักรวรรดินิยมแบบเสรีชน ก็ตามที่เขากลับเป็นนักวิชาการที่รวมสมัยที่เฉียบแหลมของลัทธิจักรวรรดินิยม ยอมรับว่าความเกี่ยวพันที่เกิดขึ้นระหว่างสหราชชาติแบบรุนแรงและลัทธิจักรวรรดินิยมคั่งที่เข้ากัน ผลของมันในสังคมรัฐมัวร์ อันเป็นประสบการณ์ที่ทำให้เข้าพิจารณาถึงธรรมชาติของลัทธิจักรวรรดินิยม ในหนังสือเรื่อง Imperialism ของเขาริชาร์ดพิมพ์ใน ค.ศ. 1902 ยอมรับเช่นว่า เป็นสิ่งที่ค่อนข้างรุนแรง โน้มที่เกิดจากลัทธิราชชาติแบบรุนแรงเป็นองค์ประกอบที่

สำคัญที่สุดของสหิจารัฐรัฐนิยม และเขารู้สึกว่าสหิจารัฐแบบรุนแรงมีความล้มเหลวกับสภาพการค้า งบประมาณและอุตสาหกรรม²⁴

ใน ค.ศ. 1867 โลثار์ บูช์เชอร์ (Lothar Bucher) ซึ่งเป็นคนสนับสนุนนิยมสหิจารัฐ ได้พิมพ์หนังสือที่รวมความที่สนใจในเรื่องการค้าเยอรมัน เพื่อชี้ให้เห็นในทั่วประเทศและลงเรียกว่าการยึดคืนแคนเนล่านั้นเป็นอาณาจักรของเยอรมันนี้ นอกจากนี้ เยอรมันจะต้องมีบริษัทพาณิชย์นาร์วี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะเปิดเส้นทางเดินเรือใหม่ และตลาดการค้าในทั่วประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเยอรมัน อาณาจักรเป็นเครื่องมือที่สุดที่จะทำให้เยอรมันสามารถพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า และกองทัพเรือที่เกรียงไกร²⁵

หลังจากการประชุมแห่งเบอร์ลินในปี ค.ศ. 1879 ฟรีดริช ฟานรี (Friedrich Fabri) ผู้สนับสนุนคนสำคัญของการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในทั่วโลก ได้เริ่งเร้าให้เยอรมันนำทางครอบครองอาณาจักร เนื่องจากประชากรเยอรมันที่เพิ่มขึ้นทำให้จำเป็นต้องมีคืนแคนน์รองรับการขยายตัวของผลเมือง ซึ่งชาวเยอรมันเหล่านี้แม้จะอาศัยอยู่ในคืนแคนน์จะยังคงต้องเดินทางและบุก抢夺ธรรมของเยอรมันที่นำไป ความคิดเห็นของฟานรีได้รับการสนับสนุนใน ค.ศ. 1881 จาก ไฮนริช ชไลด์เคน (Heinrich Schleiden) นักกฎหมายและนักสำรวจคืนแคนน์และออกตั้งความเห็นไว้ว่าความพยายามในการสร้างสหิจารัฐนิยมเป็นการแสดงออกถึงความไม่เข้าใจความพยายามในการต่อต้านและบุก抢夺ธรรมของชาติ นอกจากนี้ นักประวัติศาสตร์ชาตินิยมคนสำคัญของเยอรมันคือ ไฮนริช ฟอน ไทร์ชเก (Heinrich von Treitschke) ก็ได้สนับสนุนการแสวงหาอาณาจักรเพื่อความเป็นมหាឧานาจ

แม้ว่าบิสมาร์คจะไม่มีนโยบายที่แน่ชัดในเรื่องการขยายอาณาจักร แต่เขาก็แสดงความเห็นใจและสนับสนุนอย่างเปิดเผยต่อคุณชาวเยอรมันที่สนับสนุนการแสวงหาอาณาจักร ในระยะ ค.ศ. 1884 - 1885 บิสมาร์คได้พยายามโน้มน้าวสภาระชาติให้ตระหนักรถึงความสำคัญของอาณาจักรที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ เพราจะการได้ครอบครองอาณาจักรจะทำให้อุตสาหกรรมของเยอรมันมีความสามารถรองรับผลผลิตก้านอุตสาหกรรม ซึ่งย่อมท่าให้การค้าขยายตัว อาณาจักรยังเป็นการเปิดคืนแคนน์ ให้กับกิจกรรม อารยธรรมและเงินทุนของ

เยอรมัน

ใน ค.ศ. 1883 มีการจัดตั้งสมาคมเพื่ออาณา尼คุณของชาวเยอรมัน (Society for German Colonization) นอกจากนั้น บรรดาศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงในมหาวิทยาลัยทั่วไปเยอรมันปี 1890 และปี 1900 ได้เรียนหนังสือที่สมบูรณ์การแสวงหาอาณา尼คุณ ความคิดเห็นและท่าทีของบุคคลระดับปัจจุบันเหล่านี้มีพลังโน้มน้าวบรรดานักการเมืองบุคคลอุ่นหลังนี้ เชื่อว่าการพาณิชย์และการลงทุนจะต้องเป็นผลลัพธ์เนื่องจากการยึดครองอาณา尼คุณ

ในปีเดียวกันนี้เอง กอุ่นสมบูรณ์ให้จัดตั้งรัฐนิยมในอังกฤษ์ได้จัดตั้งแนวร่วมพริมโรส (Primrose League) ซึ่งนำโดยสมาชิกพรรคร็อกฟอร์ (Tory) และหลังจากนั้นไม่นานสมนาชิกพรรครีบีบิย์โน้มเอียงมาทางชาตินิยม (nationalistic Liberals) ได้จัดตั้งแนวร่วมสหภาพจักรวรรดิ (Imperial Federation League) นักการเมืองอังกฤษนั้นไม่ใช่จะเป็นพรรคอนุรักษ์นิยม (Conservative) หรือพรรครีบีบิย์ (Liberal) ล้วนแต่มันใจในนโยบายแสวงหาอาณา尼คุณ²⁶

2.2 ลัทธิจักรวรรค์นิยมในหนังสือพิมพ์และวรรณกรรมอังกฤษ

การเพิ่มของจำนวนประชากรอย่างรุนแรงในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นสถานการณ์ที่ควบคู่มาด้วย และเป็นผลหรือในบางกรณีเป็นสาเหตุของการอุตสาหกรรม การที่ประชากรอาศัยอยู่ในศูนย์เมืองมากขึ้นทำให้เกิดหัวเราะร้อนในการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ สื่อ-การ COMMUNICATIONS ใหม่ก็เป็นผลลัพธ์ของการอุตสาหกรรมเช่นกัน และได้รับการนำเสนอให้ประโยชน์ในเรื่องนี้ หนังสือพิมพ์ราชอาณาจักรที่นิยมสร้างเรื่องและความคืบหน้าให้แก่ผู้คนในแวดวงนี้ได้แพร่หลายในคริสต์ศตวรรษที่ 19 หนังสือพิมพ์มีกำไรงามและส่งเสริมความรุ่งโรจน์ของลัทธิจักรวรรค์นิยม อัลเฟรด ชาร์ลส์ แฮร์มสเวิร์ท (Alfred Charles Harmsworth) ซึ่งต่อมาคือลор์ด นอร์คลิฟฟ์ (Lord Northcliffe) ยอมรับถึงความเกี่ยวโยงระหว่างหนังสือพิมพ์ที่คืบหน้าและปัญหาเรื่องจักรวรรดิ และพยายามหาผลกำไรจากการขายข่าว ซึ่งทำให้หนังสือพิมพ์สามารถยึดครองตลาดเพราะความสนใจของสาธารณชนทั่วโลก จักรวรรดิ

โดยได้รับแรงกดใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในสหรัฐอเมริกา สาร์ลเวิร์ทได้พิมพ์หนังสือพิมพ์ภาคเช้าเกลิเมล์ (Daily Mail) ใน ค.ศ. 1896 ในราคากว่าเงินนี้ ซึ่งบริการที่มีประสิทธิภาพสามารถดึงดูดผู้อ่านจำนวนมากใน 5 ปีต่อมา เกลิเมล์เป็นภาระออกเสียงของความเคลื่อนไหวด้านจักรวรรดินิยม เมื่อมีการก่อตั้ง เกลิเมล์ย้ำว่า จุดยืนของหนังสือพิมพ์คืออ่านนำ ความสูงสุกและความยิ่งใหญ่องค์กรจักรวรรดิอังกฤษและย้ำความเชื่อที่ว่าการเดินหน้าของช่องอังกฤษหมายถึงการคุ้มครองชนเชื้อชาติที่อยู่นอกกว่า ความยุติธรรมส่วนบุคคลที่ถูกยกขึ้น เสรีภาพส่วนบุคคลที่ถูกเหยียบย่ำ ขอให้แยกทางประวัติศาสตร์และรัฐธรรมของคิดเกะและซีเดย์ส่วนฐานะที่สูง เค้นของยังคงถูกแบ่งเปลี่ยนไปเป็นการเรียกร้องความชอบใน ค.ศ. 1900 อาร์เชอร์ เพาร์森 (Arthur Pearson) ได้พิมพ์หนังสือพิมพ์เกลิเมล์ เอกซ์เพรส (Daily Express) ซึ่งมีนโยบายเน้นความรักชาติและจักรวรรดิอังกฤษ

หนังสือพิมพ์ที่แพร่หลายในหมู่มวลชนมีส่วนช่วยเร่งเร้าขบวนการจักรวรรดินิยมแม้แต่ในยุคแรก ๆ มันก็อยู่ระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนให้จักรวรรดินิยม เช่น หนังสือพิมพ์เกลิเมล์ เทเลกราฟ (Daily Telegraph) และนิวยอร์ก เฮอร์ล์ด (New York Herald) รวมมือกันสนับสนุนค้านการเงินที่การเดินทางไปแอฟริการั้งที่ 2 ของสแกนแลร์ ในตอนท้ายคริสต์ศตวรรษที่ 20 หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลอย่างมากต่อนโยบายจักรวรรดินิยม นักหนังสือพิมพ์อังกฤษเช่น วิลลีม สเตด (William T. Stead) ซึ่งท่อค่านส่งความมั่นใจอธิบายว่า หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อความลับพันธ์ระหว่างประเทศใน ค.ศ. 1898 ว่า การแทรกแซงของหนังสือพิมพ์ในการโถด้วยระหว่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และเป็นปฏิบัติที่สอนศิริภาพและอրยธรรม ลอร์ดชอลสเบอร์รี่ได้กล่าวไว้ว่าใน ค.ศ. 1901 ว่าการทูตของประเทศต่าง ๆ ที่คำแนะนำอยู่ในเวลานั้นเป็นไปตามการรายงานข่าวของผู้สื่อข่าวพิเศษมากเท่ากับหนังสือราชการของกระทรวงการต่างประเทศ ความเป็นปฏิบัติชั้นรุนแรงระหว่างหนังสือพิมพ์ในอังกฤษและเยอรมนีทำให้ข้อกลงซึ่งรู้มาตลอดสองประเทศกำลังเจรจาตกลงในขณะนั้นประสบความยากลำบากมากขึ้น

เมื่อวาระรูบราลประเทศทาง ๆ จะยอมรับว่าสามารถดำเนินสือบินพ์มาเป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อ อย่างไรก็ตาม วิธีการดังกล่าวเป็นเล่มอ่อนกาลสองคู่ ทัวอย่างเช่น เมื่อเสนานักวิชาการทางประเทศเยอรมันนายคีเคอร์เลน - วาชเตอร์ (Kiderlen-Waehler) พยายามนำเสนอหนังสือพินพ์มาเป็นกระบอกเสียงของนโยบายของเข้า แต่ก็พบว่าเข้าไม่สามารถควบคุมหนังสือพินพ์ได้ เมื่อเกิดกรณีพิพาทอร์อุโคชิน หนังสือพินพ์เยอรมันพังข้อเรียกร้องแบบพอดอย ๆ กับผู้รั่งเศส ซึ่งเกินขอบเขตที่รูบราลเยอรมันเองได้วางนโยบายไว้ ซึ่งมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรูบราลและหนังสือพินพ์เย็นชาลง และทำให้ภัยคุกคามพยายามอุ้กอุ้ก เนื่องจากการควบคุมของรูบราลและห่วงความรุนแรงขึ้น

ในอังกฤษ หนังสือพินพ์แพร์ลส์ในหมู่มวลชนและสหพันธ์กรรครัตนิยมแบบชาตินิยม ถูกเหมือนจะได้เปรียบจากการปฏิรูปการเลือกตั้ง 2 ครั้ง ใน ค.ศ. 1867 และ 1884 เช่นเดียวกับการนำกฎหมายบังคับให้เข้าโรงเรียนมาใช้ใน ค.ศ. 1870 และ 1880 ในระยะสั้น เป็นความก้าวหน้าครั้งสำคัญในระบบประชาธิปไตย และมวลชนที่ได้รับประโยชน์จากการกฎหมายเหล่านี้กล้ายเป็นผู้อ่านหนังสือพินพ์ราคากู๊ดเหล่านี้ ในแง่สังคมวิทยานั้น ไม่เพียงแค่ชั้นชั้นกลาง แต่รวมถึงกรรมกรที่มีความรู้สึกไวและหลงใหลในสหพันธ์กรรครัตนิยม

ขอบสันและนักวิจารณ์เสรีนิยมร่วมสมัยอีกหลายคนได้พำนินและประหมายการเรียกร้องของสหพันธ์กรรครัตนิยมที่จัดตั้งที่โอลเดียมและรูนแรงของมวลชน ขอบสันเห็นว่าการรักษาตัวแบบหลงใหลไม่ได้หมายความถึงการเร่งความก้าวหน้าของมนุษย์เจนท์ไปสู่การเกี่ยวข้องในการท่องสู่ชีวิตริบ แต่เป็นหมายถึงการมีส่วนร่วมอย่างรุนแรงของคนที่ร่วมโดยเป็นผู้ดูแลทุกการณ์ ทุกการณ์จากระยะที่ห่างออกไป การรักษาตัวแบบหลงใหลเป็นเพียงศัมนาของผู้ดูแลทุกการณ์ ซึ่งไม่ได้หนุกหนามจากความพยายามส่วนตัว การเสียง หรือการเสียสละใด ๆ แต่ของคุณคือความพอใจท่ออันตราย ความเจ็บปวด และการช่วยเหลือเพื่อมุ่งยึดพวงเข้าไม่รู้จักมาก่อน แต่ความพินาศอยบัญช่องคนเหล่านั้นเป็นความท้องท้องของพวกที่รักษาตัวแบบหลงใหล ในสภาพอารมณ์ที่ถูกกระตุ้นแบบหลงใหล การเสียง ความเกลียดชังและความท้องท้องดังแก้

ในแง่การทหาร สหพันธ์กรรครัตนิยมได้รับการเชิญชวนรวมเช่นเดียวกับ

ในหนังสือพิมพ์ราชคฤห์ ปรากฏการณ์ เช่นนี้เห็นได้คึกคักในกรณีของอังกฤษ ซึ่งวรรณกรรมเกี่ยวกับลัทธิจักรวรรดินิยมมีมากกว่าและคุณภาพดีกว่าในเยอรมนีและฝรั่งเศส ลักษณะทัวอย่างของวรรณกรรมของลัทธิจักรวรรดินิยมคือมีแนวโน้มเอียงที่จะท้อแท้นลัทธิรักดูนิยมของเวลานั้น และท่อสู้เพื่ออุดมการณ์ที่สูงกว่า เรื่องที่เขียนถึงนั้นมีความบุติธรรมและศีลธรรม ยกย่องเกียรติภูมิของจักรวรรดิอังกฤษ ทั้งท้าเตือนให้รักษาและขยายจักรวรรดิท่อไป ในแง่จิตวิทยา วรรณกรรมแสดงถึงความท้องการที่จะทดสอบล้านชีวิตที่ขาดความเป็นและความยากลำบากในสังคมอุตสาหกรรม ความไปมั่นสำหรับการผจญภัยในโลกที่ตื่นเต้นที่ยังไม่มีอารยธรรมแน่นหนึ่งล่วงล้ำเข้าไป

โธมัส คาร์ลайл (Thomas Carlyle ค.ศ. 1795 – 1881) มีคปรัชญาลัทธิจักรวรรดินิยมมาแทรกในวรรณกรรม เข้าหาสายลักษณะที่ที่เป็นเหตุผลและความคิดแบบประโยชน์นิยมที่แพร่หลายในยุคของเข้า และในทางตรงกันข้ามเข้า เอเชียลัทธิรัฐธรรม์และภาระงานหนัก โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน (Robert Louis Stevenson) ซึ่งเขียนเรื่องเก้ามหามบดี (Treasure Island) ใน ค.ศ. 1883 ทำให้การผจญภัยและการเดินทางไปยังท้องหวิวเป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น สตีเวนสันได้ผจญภัยในอาณานิคมค่ายตนเอง เขาใช้เวลา 2 ปีในการเดินทางไปกัมมะเล๊ต และใน ค.ศ. 1890 ก็มีกิจกรรมที่เกาะซามัว (Samoa) นอกจากนี้รายงานชาวเรื่องเหตุการณ์ค่านการทหารในอาณานิคม์ได้รับการตีพิมพ์ด้วยความตื่นเต้นอย่างใหญ่หลวง เช่นเรื่อง Ten Years Captivity in the Mahdi's Camp ของบาทหลวงโอร์วัลเดอร์ (Ohrwalder) ซึ่งพิมพ์ใน ค.ศ. 1892 ได้รับการพิมพ์ข้าแล้วข้าอีกถึง 10 ครั้งในเวลาเพียง 1 ปี และในช่วงเวลาไม่กี่เดือนหนังสือเรื่อง with Kitchener to Khartum ของจอร์จ สตีเวน (George W. Steeven) ได้รับการพิมพ์ใหม่ถึง 13 ครั้งใน ค.ศ. 1898 และเรื่องเกี่ยวกับสังคมมั่วส์สร้างวรรณกรรมขึ้นมา ซึ่งรวมถึงหนังสือเรื่อง Imperialism ของขอบลันด์

นักประพันธ์ที่เก่งที่สุดของอังกฤษสำหรับสหพันธ์จักรวรรดินิยมน่าจะเป็นรุคยาค กิปลิง (Rudyard Kipling) จาก ค.ศ. 1882 - 1892 เขาย่างานเป็นนักหนังสือ-พิมพ์ในอินเดีย ทำให้ความคิดเรื่องจักรวรรดิอังกฤษเป็นรูปเป็นร่างขึ้น และสร้างเรื่องการที่ อังกฤษยึดอาณานิคมต่าง ๆ ไว้เป็นภาระทางค้านศานา อังกฤษที่อยู่ในญี่ปุ่น บ้านที่แห้งริบ ของคนอังกฤษ ชาวพื้นเมืองอาณานิคมจะห้องเป็นชาที่คำท้อด ไม่มีการให้การศึกษาเพื่อการ พัฒนา บทที่ชื่อกันในตอนห้ายของโคลงของเขาก็คือ the White Man's Burden ซึ่งได้ กล่าวเป็นคำชี้ว่ายุทธ์ของสหพันธ์จักรวรรดินิยมอังกฤษ ในเรื่อง Barrack - Room Ballads และเรื่องราวด้วยกับทหารนั้น กิปลิงทำให้เห็นถึงความเป็นเลิศของการค้าอาณานิคมของ ชาวยังกฤษ และในขณะเดียวกันก็กระตุนสานักที่เกิดเห็นของพวกริบชา แบบฉบับคือชาว อังกฤษซึ่งมีสักษะที่เหนือกว่าชาวพื้นเมือง ในฐานะที่เป็นวีรบุรุษค้านจักรวรรดในบุกนั้น กิปลิงเป็นแรงผลิตใจทั้งสายการณ์และผู้นำของสหพันธ์จักรวรรดินิยม เช่น เชชล โรมส์ และ การ์ล ปีเตอร์ส²⁷

2.3 สหพันธ์จักรวรรดินิยมในปรังเศส

เช่นเดียวกับในอังกฤษ สหพันธ์จักรวรรดินิยมเตรียมและส่งเสริมขบวนการจักรวรรดินิยม ในปรังเศส อย่างไรก็ตาม การเกิดขึ้นของสหพันธ์จักรวรรดินิยมและผลของการต่อสู้ในหลาย ๆ ประเทศ ตั้งแต่ ค.ศ. 1870 สหพันธ์จักรวรรดินิยมในปรังเศสไม่ใช่ปรากฏการณ์ของมวลชน เช่นเดียว กับที่เกิดขึ้นในเยอรมนี อิตาลีและโปแลนด์ ในค้านการเกี่ยวพันกับสหพันธ์อาณานิคมนั้นก็ถูกจำกัด อยู่เฉพาะกับกองทัพเรือปรังเศส เนื่องจากมันให้ข้อบ่งชี้ที่สำคัญ เช่น สถาบันที่ตั้งขึ้นในปรังเศส นั่นคือความรู้สึกอปปัยและคำท้อดในการพ่ายแพ้และความปราณາที่จะหา สิ่งทดแทน

ความรู้สึกชาตินิยมในกองทัพเรือปรังเศสภายหลังจาก ค.ศ. 1815 โดยแกนแท้ แล้วเป็นการสะท้อนการต่อต้านอังกฤษ ซึ่งไม่น่าสงสัยเลยว่าจะมีมูลเหตุมาทั้งจากการแห่งชั้นกัน ระหว่างอังกฤษ-ปรังเศสในคริสต์ทศวรรษที่ 18 และมีความรุนแรงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังการพ่ายแพ้ทางน้ำของสหราชอาณาจักรไปเลียนและการสูญเสียฐานทัพในอาณานิคม ความ

สมพันธ์ระหว่างกองทัพเรืออังกฤษและฝรั่งเศสมีสกัดจะไม่เชื่อถือกันและทางก็มีความต้องการที่จะแสดงสิทธิของตนเอง การท่อสูดของกองทัพเรืออังกฤษเพื่อท่อต้านการค้าทางสกัดภูกังส์ว่ามีแนวโน้มไปทางจักรวรรคiniym เป็นคน

ความพ่ายแพ้ในสงครามฝรั่งเศส-ปรัสเซีย (France - Prussian War
ค.ศ. 1870 - 1871) เป็นความพินาศไม่เฉพาะสำหรับกองทัพเรือฝรั่งเศส แต่สำหรับฝรั่งเศส หังประเทศ การสูญเสียแคว้นอัลซاش (Alsace) และลอร์เรน (Lorraine) โดยที่ญี่ปุ่นคือเยอรมันนีไม่มีการคำนึงถึงหลักการการตัดสินใจของตนเอง (ของชาวแคว้นอัลซاشและลอร์เรน) เป็นเรื่องที่เจ็บปวดยิ่งกว่าการสูญเสียฐานทัพเรือในมหาสมุทรอินเดีย ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีเหตุการณ์อีก 2 กรณีของความอัปยศท่าทอยซึ่งมีผลต่อสิ่งที่จักรวรรคiniym ของฝรั่งเศส นั่นคือ การซื้อไปฝรั่งเศสออกจากอียิปต์ใน ค.ศ. 1882 และการประจัญหน้ากันที่ฟาร์ซิตาใน ค.ศ. 1898 หังสองกรณีที่ให้ฝรั่งเศสได้รับความอัปยศและคำนึงถึงสิ่งที่จักรวรรคiniym อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความปราดเปรื่องเหล่านี้แล้ว ความพ่ายแพ้ใน ค.ศ. 1870 - 1871 เป็นเรื่องที่เจ็บปวดซอกซ้ำกว่า การขยายอำนาจทางจักรวรรคiniym อยู่ก่อนของว่าเป็นหนทางของทางทุกแนวความเจ็บปวด และพิสูจน์ต่อให้ว่าฝรั่งเศสยังไม่ได้เสียกำลังที่จะทอสู่ในการเป็นประเทศใหญ่

หลักฐานค้านเอกสาร เกี่ยวกับเรื่องนี้มีมากพอที่จะยืนยันว่า ตนกำเนิดของลัทธิชาตินิยมฝรั่งเศสคือความหมายของประเทศ ลัทธิจักรวรรคiniym ฝรั่งเศสภูกันมามากจากลัทธิชาตินิยมโดยเนาะนี้ ไม่ใช่เกิดจากขบวนการแนวร่วม เช่น เกี่ยวกับอังกฤษจากแนวร่วมอังกฤษ (pan - Anglism) หรือรัสเซียจากแนวร่วมสลาฟ (pan - Slavism) หรือเยอรมัน (pan - Germanism)

ใน ค.ศ. 1874 ศาสตราจารย์ปอล เลโรย - โบลิเยร์ (Paul Leroy - Beaulieu) ประธานของกลุ่มนักประชุมศาสตร์การเมืองในฝรั่งเศส ได้สนับสนุนลัทธิจักรวรรคiniym ของฝรั่งเศสในหนังสือที่มีชื่อเรียงของเขาก็ De la Colonisation Chez les Peuples Modernes ศาสตราจารย์โบลิเยร์นี้เห็นว่า การแสวงหาอาณาจักรเป็นเรื่องของความเป็นความพยายามสำคัญสำหรับฝรั่งเศส ถ้าหากฝรั่งเศสไม่สามารถเป็นเจ้าอาณาจักรในแอฟริกา

กิจกรรมท้านอาพานิคของระบบทาสชาติรุ่ที่ 3 ในคืนโคลโซน่าทำให้ โจเชฟ ชายย์ เบรต (Joseph Chailley - Bert) นักสำรวจชาวฝรั่งเศสประทึกที่การประชุมแอฟริกาเหนือ (North Africa Congress) ใน ก.ศ. 1908 ว่า ฝรั่งเศสถูกโจนที่ในค.ศ. 1870 และถูกดครุณะจากมหาอำนาจที่เกิดในยุโรปที่เกือบจะเป็นเจ้าโลกสูญเสียมหาอำนาจอันดับ 2 ฝรั่งเศสมีนิ่งเหตุการณ์หรือความพยายามซึ่งจะทำให้ฝรั่งเศสสามารถรื้อฟื้นฐานะมหาอำนาจอันดับ 1 เหตุการณ์เร้นที่วนีคือการรุกคืบหน้าในบริเวณแม่น้ำแองและการปฏิบัติการรักษาอาณาจิตรของญี่ปุ่นทางการเมืองของฝรั่งเศสหลังจากการประชุมใหญ่แห่งเบอร์ลิน

ใน ก.ศ. 1912 ใจแซฟ ซีย์ แมร์ต แสดงความคิดเห็นเชิงเป็นการสั่งสอนถึงความกระตือรือล้นเรื่องอาชญากรรมในเวลานั้น เรากล่าวว่า ถ้าไม่ใช่เกิดจากผู้ที่เสียสละตนเองเพื่อการแสวงหาอาชญากรรมภายหลัง ก.ศ. 1870 ฝรั่งเศสจะไม่มีฐานะเข่นเดียว กันที่เป็นอยู่ใน ก.ศ. 1912 ฝรั่งเศสจะต้องเป็นชาติเล็ก ๆ ซึ่งมีผลเมืองเพียง 35 - 38 ล้านคน มีเนื้อที่จำกัดอยู่เพียง 5 - 6 แสนตารางกิโลเมตร และจะไม่มีความสำคัญที่ยิ่งใหญ่ สำหรับสมัยใหม่ แต่ใน ก.ศ. 1912 ฝรั่งเศสเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ มีอันดับเหนือคืนแคนซึ่งมีเนื้อที่ระหว่าง 6 - 8 ล้านตารางกิโลเมตร และมีผลเมืองซึ่งรวมทั้งชาวฝรั่งเศสครัวเป็นจำนวนทั้งหมด 89 ล้านคน ขอบเขตคืนแคนและจำนวนประชากรเช่นนี้ทำให้ฝรั่งเศสอยู่ในฐานะที่จะเปรียบเทียบกับญี่ปุ่นท้ายฝรั่งเศสและรักษาฐานะของตนเองในระหว่างกลุ่มประเทศมหาอำนาจของโลก

ความกระตือรือล้นคงกล่าว ทำให้คุณเมื่อนัวแน่แสวงหาอาณา尼คิมไม่ถอยจากการคำนึงถึงว่าคินแคนอาณา尼คิมส่วนในที่ประกอบคุ้ยจะเดินราย ทุ่งหญ้าและป่า ความยิ่งใหญ่เพียงอย่างเดียว ก็พอเพียงแล้วที่จะทำให้พวกเขารู้สึกอาณา尼คิม คุณภาพและคุณค่าทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่คนกำปังสิงน้อยที่สุด ความปรารถนาที่จะยกฐานะปั่งเหล็กจากความอับปี๊ดที่เลวร้ายที่สุดของ

ค.ศ. 1870 ทำให้การเมืองมุ่งกำเนิดการในเรื่องนี้ จัลล์ แฟร์ (Jules Ferry) เคลื่อน กองเบตตา (Leon Gambetta) และกาเบรียล อาโนโต (Gabriel Hanotaux) ทางแสวงหาทางรือฟื้นฟูฐานะของฝรั่งเศสไปสู่การเป็นมหาอำนาจ อาโนโต ซึ่งเป็นรัฐมนตรีที่ดูแลประเทศระหว่าง ค.ศ. 1894 - 1898 ยิ่งดือการกู้ฟื้นฟูฐานะของฝรั่งเศส เป็นแกนของทฤษฎีจักรวรรคินิยมของเข้า การที่เห็นความพ่ายแพ่องประเทศในสังคม ฝรั่งเศส - ปรสเซีย ทำให้เขารู้สึกทุกข์ทรมานกับความท้อแท้ของบิดามี และโกรธสูญชาติญาณ เข้าแสวงหาภูมิที่จะพยุงฐานะความยิ่งใหญ่ของฝรั่งเศส บุ้นหักคำแห่งจากเชาคือเตโอฟิล เดลคาสเซ (Théophile Delcassé) ซึ่งยังคงการรื้อฟื้นฐานะมหาอำนาจอาณาจักรที่ ยิ่งใหญ่ของฝรั่งเศส จนที่คิดว่าฝรั่งเศสถูกโจมที่จันบอยบันนัน ฝรั่งเศสกับแสลงให้เห็นอีกครั้ง หนึ่งว่ามีความอุดมสมบูรณ์และความเข้มแข็งเพื่อการสร้างจักรวรรคิกาคือพืนะเลชึ่งยิ่งใหญ่ กว่าจักรวรรคที่ฝรั่งเศสเคยสูญเสียไปเมื่อว่า 100 ปีมาแล้ว 30

2.4 สนธิสัญญาบรากษา - มาโกโก (The Brazza - Makoko Treaty of 1882) และความคลั่งไคล้ในอาณาจักรในฝรั่งเศส

การวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฝรั่งเศสข้อย่างซักแจ้งว่า ความเห็นของ สาธารณชนในรูปของการโฆษณาเผยแพร่อย่างอัมมพลันและกว้างขวางนั้นมีผลในการบีบบังคับ ในรัฐบาลฝรั่งเศสให้สหภาพมันสนธิสัญญาบรากษา - มาโกโก ใน ค.ศ. 1882 ซึ่งในตอนแรก รัฐบาลฝรั่งเศสไม่ได้ให้ความสนใจในสนธิสัญญา กลับหันต่อมาคือ การแทรกแซงอย่างเดิมที่ จากหนังสือพิมพ์ที่มันโดยมายรุนแรง ในชั้นสุดท้ายคือการตัดสินใจของรัฐบาลในการที่จะให้สหภาพมัน- สัญญากรเกิดขึ้นในลักษณะอิคปกติ และเป็นการซึ้งที่เห็นถึงผลลัพธ์ของความเห็นสาธารณะ

ในฤดูร้อน ค.ศ. 1882 เคอ บรากษา เดินทางกลับจากกระทรวงเฝอฟริกา เป็นเวลา 2 ปี และนำเอกสาร 2 อันนี้มาเรียกว่า สนธิสัญญาระหว่างเขากับมาโกโก ความจริงแล้วเป็นเพียงแผ่นกระดาษซึ่งเป็นไปได้ยากที่น่าสงสัยถึงความถูกต้องในแห่งกฎหมาย ระหว่างประเทศ และแสดงถึงการไม่รับรู้ความจริงทางกฎหมายซึ่งพื้นฐานในฐานะที่สมควร กับกฎธรรมเนียมชาติเอฟริกาและชาวยโรป ในเอกสารฉบับแรก เคอ บรากษา ประกาศว่า เขาย

ในตอนแรกดูเหมือนกันว่าสันธิสัญญานี้จะต้องเป็นโน้มชนะเดียวกับสันธิสัญญาที่นักสำรวจหรือนายทหารคนอื่นที่เคยทำข้อตกลงกับหัวหน้าเผ่าแอฟริกาโดยปราการจากการรัฐของรัฐบาลหรือเจ้าน้ำที่ผู้รับผิดชอบ ผู้นำรัฐบาลในขณะนั้นให้ความสนใจในอย่างมากกับการทำเนินงานของเกอ บรากชา ซึ่งทำให้เกอ บรากชา รู้สึกภัยหวัง อย่างไรก็ตาม หลังจากที่เข้าเดินทางจากเบลเยียมกลับปารีสในช่วงหลังของเดือนกันยายน เขายังได้จัดการให้หนังสือพิมพ์รายงานเรื่องการเดินทางสำรวจของเขามาได้เปรียบของสันธิสัญญาระหว่างเขากับมาโกโก และความหวังด้านเศรษฐกิจยังคงยืนอยู่ในบริเวณลุ่มน้ำคองโก รายงานถึงกล่าวไว้ รับการพิมพ์ข่าวแล้วข้าอึก และใกล้ลายเป็นหัวข้อในการวิจารณ์ครั้งแล้วครั้งเล่า หนังสือพิมพ์มีมีคิเบนเนอกซ์ที่เรียกร้องให้มีการให้สัก坝บันสนธิสัญญา และรวมกันแสดงพลังในเรื่องอาณาจักร กิจการเร่งรัดรัฐบาลให้มีการให้สัก坝บันสนธิสัญญาซึ่งเกอ บรากชา ทำกับหัวหน้าเผ่าของคินแคนในคองโก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหารือปฏิเสธที่จะยุบเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะเกรงความสับสนยุ่งยากทางการทูต และผ่านเรื่องไปยังกระทรวงการต่างประเทศรั่งเศสในปลายเดือนกันยายน ค.ศ. 1882

พระเจ้าเลโอดอปอลก์ที่ 2 ทรงไม่พอใจที่มีเรียกร้องของปัร์งเศสในกองโ果
พระองค์จึงทรงมีรับสั่งให้สแกนแลย์เดินทางจากแพร์กามาสู่ญี่ปุ่น เพื่อลดความน่าเชื่อถือ
ของสนธิสัญญาบรากชา - มาโกโก สแกนแลย์จึงกระชาญข่าวว่ามาโกโกไม่เกยตั้งพระที่จะ
สละคินແคนของพระองค์ และไม่รู้เรื่องเลยเกี่ยวกับผลของເຫຼືອງໝາຍ × ທີ່ຍູ້ໄທກໍາ
ປະກາສຂອງເຄອ ບຣາຊາ ກາຮັກຂອງປົ່ງເສດຖະກິນສແກນແລຍ ພຸລ ໃນໄຕມີຄວາມໝາຍຍ່າງໃກແລຍ
ທ່ອງໝາວແອ່ງອີກາ ເທຣະພວກເຊາເທັນໜັງເປັນເສີມອັນເປັນໜັງເທົ່ານັ້ນ ໃນໄຕມີຄວາມໝາຍເປັນ
ສັບມືລັກນົກ໌ກຳນົກແລຍ

การย้ายเรืองนี้ที่สาธารณะกลับยังเป็นภารากน้ำมันเข้าสู่กรุงไไฟ หนังสือพิมพ์ ปรั่งเศสเห็นว่าคงสามสัญญาเบรียบเหมือนกับยาน้ำริว จึงแสดงปฎิกริยาโดยคอมพันนี้ แต่ความจริง แล้วมันไม่ใช่การต่อต้านของเลโอมีล็อกซ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนในการจุดพลังของหนังสือพิมพ์ แท้เม้นเกิดจากพฤติกรรมของอังกฤษในอียิปต์ทั้งหมดเดือนกรกฎาคมของปีนั้น การสถาปนาที่มั่นใน สแตนเลส ชุดนี้เป็นการล้างแค้นของปรั่งเศสต่ออังกฤษในการที่อังกฤษยึดกรุงเมืองท่า อะลีซานเกรีย ปรั่งเศสต้องการลิงหดแทนต่อการให้เบรียบของอังกฤษ องค์ประธานบ้าน จิวิทยานี้เป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้หนังสือพิมพ์ปรั่งเศสโฉมศรีรูบราลของตนอย่างรุนแรง เคอ บรากชา ได้ใช้มันเป็นประโยชน์ในการแสดงป้าญญาของเข้า ทั้งหนังสือพิมพ์ปรั่งเศสและ หนังสือพิมพ์ชาติต่าง ๆ ทั้งกัลฟ์พิมพ์เรื่องนี้ข้าแล้วข้าอีก จนเป็นที่เห็นได้คร่าวปรั่งเศสแสวงหา การล้างแค้นในเรื่องอียิปต์ด้วยเรื่องของโก ปรั่งเศสต้องการการหดแทนจากการรู้ภัยให้ จากแม่น้ำในโดยช้าวอังกฤษด้วยการขับไล่ชาวเบลเยี่ยมและชาวโปรตุเกสจากทางตอนเหนือ ของกอง戈

นักการเมืองและนักการศึกษาทั้งก็อธิบายถึงแรงกระตุนเบื้องหลังปฎิกริยาโดยคอมพันของ ปรั่งเศสในแง่จิวิทยา พระเจ้าเลโอมีล็อกซ์ให้กังหันสังเกตไว้ในพระราชหัตถเลขาที่มีไปถวาย สมเด็จพระราชนีวิคตอเรีย เวียร์ว่า ในปารีสชาวปรั่งเศสกำลังโกรธและหดต่อการล้างแค้นสองค้าน คือต่อต้านชาวเบลเยี่ยม ก็ และต่อต้านความสำเร็จของอังกฤษในอียิปต์ ชาวปรั่งเศสต้องการ ขยายอำนาจไปทุกทิศทาง ไม่เฉพาะทูนิสเท่านั้นแต่ยังรวมถึงในเจอร์และกอง戈 เอกอัคร ราชทูตกลันคาให้สรุปเหตุการณ์ในปารีสว่า โดยแท้จริงแล้วรูบราลปรั่งเศสไม่ได้ตั้งใจที่จะ บีบสนธิสัญญาอย่างจริงจัง แต่ติดตามเชิงเกิดจากหนังสือพิมพ์ทุก ๆ ฉบับ นับมังคบรูบราล ปรั่งเศสให้สนใจในเรื่องมีมากกว่าที่ตั้งใจไว้แท้แรกเริ่ม รูบราลจำเป็นต้องกล้อยทานข้อเรียก ร้องของหนังสือพิมพ์และหักล้างกระบวนการปะเพมีของการให้สักยาบันสัญญา คือแทนที่จะ มีการให้สักยาบันโดยกฎหมายปกติสัญญาของกราให้สักยาบันสัญญาเป็นหน้าเข้ามาที่นี่เมื่อ สนธิสัญญาลับให้รับการเสนอให้แก่สภาผู้แทนฯ และในวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1882 สนธิสัญญาได้รับเสียงสนับสนุนอย่างเป็นเอกฉันท์จากสภาผู้แทนฯ

ขั้นตอนที่นำไปสู่การตัดสินใจขึ้นสูบท้ายแสดงถึงปัจจัยที่ขาดเหตุผลที่เข้าไปแทรกการภาคภูมิของนักการเมือง โดยปราศจากกระบวนการตรวจสอบคุณค่าทางค้านวัตถุของสนธิสัญญา และปราศจากการประเมินถึงความลับซึ่งข้อนานการเงิน (ค่าใช้จ่าย) และความสมเห็นชอบระหว่างประเทศ ฝรั่งเศส์เข้าไปบุ่งเกี้ยวกับคืนดีกันไม่รู้รักมาก่อนในการพิทีป์ รูบราล ฝรั่งเศส์หานสิ่งที่โดยปกติวิสัยรูบราลไม่ควรกระทำ ด้วยการเดี่ยวในค้านนโยบายทางประเทศภายใต้แรงกดดันของมิชาน โดยปราศจากการพิจารณาอย่างรอบคอบ ³¹

2.5 วิกฤตการณ์ฟ้าโซดา (The Fashoda Crisis ค.ศ. 1898)

เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1882 มีความสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ของลัทธิจักรวรรคินิยม นับเป็นครั้งแรกที่การคลังไคล์ในอาณานิคมผสมกับความรู้สึกหือค้านชาวต่างชาติ และลัทธิชาตินิยมมิอิทธิพลต่อความเห็นของชาวอาณานิคมในประเทศอุษากรรัมประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีผลมีส่วนให้รูบราลต้องกระทำการใดการหนึ่งซึ่งอาจไม่เกิดขึ้นในบรรยายกาศที่ปลดปล่อยจากแรงกดดันจากภายนอก

วิกฤตการณ์ฟ้าโซดา ค.ศ. 1898 เป็นศัวอย่างที่เก็บอีกศัวอย่างหนึ่งของ การคลังลัทธิจักรวรรคินิยม ความจริงแล้วระหว่าง ค.ศ. 1880 - 1914 ความเห็นของ ชาวอาณานิคมได้เป็นแรงกดดันโดยสืบเนื่องที่จะมิอิทธิพลต่อผู้ก่อการคนนโยบายในเรื่องการขยาย คุ้วทางจักรวรรคินิยม แต่เป็นเรื่องของการระเบิดของความเห็นชาวอาณานิคมระหว่างมหาอำนาจเข้าสู่ วิกฤตการณ์อย่างเดิมที่ ศั่วศึกษาอย่างเช่นกรณีฟ้าโซดา

วิกฤตการณ์ฟ้าโซดาเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับปัจจัยเฉพาะฉบับรายการประการ การระเบิด ออกรของความเห็นชาวอาณานิคมในฝรั่งเศสใน ค.ศ. 1898 เกิดจากเหตุการณ์ของวิกฤตการณ์ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกรย์ฟุส และการแข่งขันค้านอาณานิคมระหว่างยังกฤษ - ฝรั่งเศส ทั้ง ส่องเรื่องนี้เกิดขึ้นเป็นอิสระจากกัน และพัฒนาขึ้นเทียบเคียงกันขึ้นขณะนั้น จนกระทั่งเขื่อม ท่อ กันเข้า และทำให้แต่ละเรื่องเพิ่มความตึงเครียดมากขึ้น

ภาระที่มีซื้อเสียงของพันเอกมาร์ชองค์ในเมืองนี้ในลักษณะนั้นเริ่มจาก ค.ศ. 1893 และเกิดจากสาเหตุของความต้องการสิ่งหดหนาจากการพ่ายแพ้ใน ค.ศ. 1882 ในเรื่องของอียิปต์ กลุ่มที่เป็นกันกือแยกการคังกล่าวคือข้าราชการประจำในกระทรวงอาชานิคม เพราะความไม่มีเสถียรภาพของรัฐบาลฝรั่งเศสและการเปลี่ยนแปลงทัวร์รูมนกรีบอยู่ ๆ ทำให้ความต่อเนื่องของนโยบายท้องชื้นอยู่กับข้าราชการประจำ และพวกเขางานสามารถรวมกันผลักดันให้คอบรูมนกรีบอยู่กับการเดินทางของมาร์ชองค์

ความตั้งใจของมาร์ชองค์และผู้ที่ส่งเสริมภาระหน้าที่ของเขามี การรื้อฟื้นปัญหาเรื่องอียิปต์ขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาค้ายการประชุมนานาชาติในทางที่เป็นประโยชน์ที่สุด ฝรั่งเศส ทั้งนี้จะต้องมีการยึดที่มั่นทอนบนของเมืองนี้ในล'เพื่อเป็นเงื่อนไขในการต่อรอง มาร์ชองค์ เชื่อว่าปัญหาเรื่องการถอนตัวของอังกฤษจากอียิปต์จะมีผลกับการบริเวณคุณ กระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศสมีความหวังว่าถ้าอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบหรือมีอำนาจต่อรองที่ดี ก็จะสามารถคงอยู่ได้ถาวร เมื่อไรการเจรจาจะเริ่มขึ้น ซึ่งจะมีการถอนทหารจากคุณคานเพื่อแลกเปลี่ยนกับการถอนตัวของกองทหารอังกฤษจากอียิปต์

เป้าหมายหลักของนโยบายฝรั่งเศสในคุณคานคือการรื้อฟื้นเกียรติภูมิของฝรั่งเศส ความจริงแล้วคืนแคนทางเมืองนี้ในลักษณะนี้ไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เพราะไม่สามารถเป็นตลาดหรือจุดแลกเปลี่ยนสำหรับสินค้าฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม คืนแคนตั้งกล่าวมีคุณค่าทางบุคลิกศาสตร์ในการเชื่อมแอกฟริกาตะวันตกมาสู่แอฟริกาตะวันออก วิกฤตการณ์ฟ้าโโซกาเป็นตัวอย่างที่เด่นของลักษณะการคืนภูมิประเทศที่สำคัญมาก

ในภาวะปกติ คุณเมืองว่าหลังการเบรซิญหน้าระหว่างคอบรูมน์ชองมาร์ชองค์และกองกำลังของศิษเซนเนอร์ฟ้าโโซกาในวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 1898 ทั้งสองฝ่ายได้รับการยกย่องของอังกฤษ และขอเรียกร้องของฝรั่งเศสจะได้รับการปฏิรูปและการทดลองตามกฎหมายโดยนายหดหนาของคอบรูมน์กรีบและวิถีการทูต อย่างไรก็ตาม ในเดือนกันยายนของปีนั้น เกิดเหตุการณ์ภายในเมืองที่ไม่แน่นอน นโยบายที่แทรกตัวกันระหว่างกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศสและกระทรวง-

อาณาจักรนี้มีผลกระทบถึงเรื่องอำนาจในการตัดสินปัญหาอาณาจักร ข้อบกพร่องก้านโครงการสร้างของระบบรัฐบาลปรังเศสเมืองล็อตติจาร์รัฐกินิยมปรังเศส ในปลายเดือนกันยายน รัฐมนตรีว่าการอาณาจักรทรูบี้ (Trouillet) แสดงความไม่พอใจต่อทางหน้าที่สืบพิพากษาความยากลำบากในการตัดต่อ กับรัฐมนตรีว่าการห่างประเทศเคลคลาส เช่นที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือความคิงเครียดในคดีเครย์ฟุสซึ่งเพิ่งขึ้นในทันทีทันใดเมื่อมีการพิมพ์บทความเรื่อง "ข้าพเจ้าขอจ้าวหา" (J'accuse) ของเอมีล โซลา (Emile Zola)

และการส่งคดีให้ศาลอุทธรณ์จารณา ซึ่งมีผลให้ชาวปรังเศสแตกแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสนับสนุนเครย์ฟุส (Dreyfusards) และกลุ่มต่อต้านเครย์ฟุส (anti - Dreyfusards) มีความไม่สงบเกิดขึ้นในครั้งหลังของเดือนกันยายน การเดินขบวนเป็นประจำในห้องถนน ของกรุงปารีส โค้เข้าสู่รัฐบาลอันตราย มีการนัดหยุดงาน และกองม็อนชาการกรองทัพบกฯ เครย์ฟุส ตัวสำหรับการปฏิวัติ

เมื่อเหตุการณ์ภายในประเทศร้าวแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลปรังเศสก็ไม่สามารถจัดการ ปกองกรมีไฟโซคาให้สอดคล้องกับความต้องการของอังกฤษ ความแตกแยกในประเทศปรังเศส ไม่ควรจะแสดงให้โลกภัยทราบโดยหลังในเรื่องเกียรติภูมิทางอาณาจักร การเรียกตัว นาร์ซองจากไฟโซคาจะทำให้รัฐบาลปรังเศสท้องล้มในทันที และรัฐบาลซุกซ่อนมาไว้ไม่ยอมรับ การตัดสินใจตั้งแต่ ความชัดเจืองของกองทัพบกและประชาชนท่อคดีเครย์ฟุส ทำให้ สถานการณ์ของรัฐบาลละเมียดลองมากกว่าธรรมชาติ และการแสดงความช้อนแอกไก ๆ ใน เรื่องไฟโซคาจะทำให้รัฐบาลล้มทันที แม้จะมีความค่อนแคลงใจใน ปรังเศสก์พร้อมที่จะดำเนินนโยบายไม่ประนีประนอมและก้าวร้าว

ทางด้านอังกฤษเช่นกัน ความตึ่มใจของรัฐบาลที่จะประนีประนอมชี้งักจะ แสดงเมื่อเกิดข้อขัดแย้งในกรณีอาณาจักรน้ำท่วมโดยปัจจัยทาง การเน้นความสำคัญ เกินไปขององค์ประกอบทางยุทธศาสตร์ที่เกียรติภูมิของอังกฤษในอีบีท์ ทำให้การรุกศึกหน้า ของปรังเศสไปยังเมืองในลุตตอนบนท้องพื้นกับการต่อต้านอย่างรุนแรงจากกองทัพชี้งักจาก แรงกระแทกหนึ่งทางยุทธศาสตร์และการคำนึงถึงเกียรติภูมิ ม็อนชาการกรองทัพก็ความสนใจจาก

ลักษณะนั้น การแก้ไขปัญหาขั้นสุดท้ายมีความสำคัญในตัวของมันเอง และเป็นเครื่องทดลอง อำนาจของอังกฤษ ดังนั้น วิกฤตการณ์ฟ้าโขคที่เกิดขึ้นโดยเนื้อแท้แล้วไม่ใช่ปัญหาคินแคนที่ หมู่บ้านฟ้าโขคหรือชุมชน หรือความมั่นคงของบริเวณลุ่มแม่น้ำในล แต่เป็นเพราะภารห่วงใจ ถึงสถานะมหาอำนาจของอังกฤษและฝรั่งเศส

ในยุคจักรวรรดินิยม มีการเรืองคร่าเครื่องและมีบทบาทมากขึ้นในปัญหาระหว่าง เกียรติภูมิซึ่งได้กล่าวเป็นอิสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด ปฏิกริยาที่แน่วแน่อังกฤษต่อวิกฤตการณ์ ฟ้าโขคยังไคร้กับการกำหนดในแห่งของเกียรติภูมิส่วนบุคคล เพราะเป็นการเสียงที่ฐานะ นายกรัฐมนตรีของขอสเปอร์ ความเห็นของหนังสือพิมพ์อังกฤษว่าชุดสบวนรื่นไม่สามารถ ควบคุมสถานการณ์ให้อีกต่อไป เกิดจากปฏิกริยาโต้ตอบที่อ่อนแอกองรัฐบาลอังกฤษต่อการที่ รัสเซียยกครองปอร์ท อาร์เชอร์ (Port Arthur) ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1898 ดังนั้นวิกฤตการณ์ฟ้าโขคซึ่งเกิดขึ้นในเวลาไม่กี่เดือนก็มาจึงเป็นการทำลายความสามาถ และความเข้มแข็งของรัฐบาลอังกฤษภายใต้การนำของชุดสบวนรื่น

ในระหว่างการประชุมเมื่อวันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1898 คณะรัฐมนตรีอังกฤษ ตัดสินใจที่จะเคลื่อนกำลังทัพเรือ มาตรการดังกล่าวแสดงถึงจุดทึกระหว่างวิกฤตการณ์ ฝรั่งเศส ไม่สามารถหลบเลี้ยงข้อเรียกร้องของอังกฤษที่ให้คณะของมาร์ซองค์เดินทางกลับโดยปราศจาก เงื่อนไขให้อีกต่อไป รัฐบาลฝรั่งเศสลาออกจากและรัฐบาลอังกฤษใหม่จ่ายยอมท่องปืนมติความข้อเรียกร้องของอังกฤษ รัฐมนตรีว่าการท่านประเบศของฟรنس เศสคือเคลาดเช่ตระหนักว่าอังกฤษ จะไม่ยอมให้การครอบครองอยู่ปั๊บของอังกฤษลดลงไปสู่ฐานะของการปกครองคินแคนรวมกัน ระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศสอย่างเช่นใน ค.ศ. 1882 ข้อเรียกร้องของฝรั่งเศสต่ออิปีติ ควรจะไคร้กับการทดสอบด้วยข้อเรียกร้องคินแคนอื่น คินแคนที่คุ้มความท้าทายก็ตามก็ เมื่อฉะ เป็นส่วนของแอฟริกาตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งยังไม่ไคร้กการครอบงำจากชาวญี่ปุ่น ฝรั่งเศส จะสามารถลดความรู้สึกอับอายใน ค.ศ. 1898 ด้วยการสถาปนาอำนาจในมอร์็อกโค และ ในเวลาเดียวกันก็จะเป็นประโยชน์ทางการเมืองในการสร้างความเข้าใจอันดีกับอังกฤษ วิกฤตการณ์ฟ้าโขคจึงมีผลสัมพันธ์โดยตรงกับความเข้าใจอันดีในครี (Entente)

Cordiale ศ.ศ. 1904) ระหว่างอังกฤษ - ฝรั่งเศส ซึ่งเกลกาลเข้าเป็นสถาปนิกคนสำคัญในการสร้างความเข้าใจนี้ 32

2.6 ทฤษฎีของจักรวรรดิโลก (The Theory of World Empires)

วิถีทางการณ์ฟาร์โโซกาสหอนการท่อสู่ระหว่างฝรั่งเศสและอังกฤษเพื่อฐานะการเป็นมหาอำนาจจักรวรรดิโลก เทคุกการณ์เช่นนี้เป็นลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในสมัยของลัทธิจักรวรรดินิยม ลักษณะเด่นของยุคของลัทธิจักรวรรดินิยมแบบอย่างที่อุตสาหกรรมที่ 18 และคริสต์ศตวรรษที่ 19 จะรักษาฐานะความเป็นมหาอำนาจของตนเองได้ด้วยการเพิ่มแส้นധานุภาพของตนและแสดงออกถึงการขยายอำนาจนอกเหนือจากพรมแดนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายอำนาจภาคใต้แห่งเดลี สักษะเช่นนี้เห็นได้ชัดเจนทั้งในหนังสือที่แพร่หลายในเวลานั้น ในการอภิปรายของผู้ทรงคุณวุฒิ ในกลุ่มผู้กำนัลคนโดยมากของรัฐบาลและในศูนย์กลางของ ความคิดเช่นนี้อาจเรียกว่า ทฤษฎีของจักรวรรดิแห่งโลก

ในทศวรรษของคนอังกฤษ จำนวนของประเทศที่มองเห็นได้ว่าอยู่ในฐานะจักรวรรดิโลกจำกัดอยู่เพียง 3 ประเทศ คือ จักรวรรดิอังกฤษ (The British Empire) สมรัฐอเมริกาและรัสเซีย หรือในอีกทศวรรษหนึ่ง เยอรมันแทนที่รัสเซีย ทฤษฎีของจักรวรรดิโลกได้รับการสถาปนาด้วยการที่เยอรมันขยายฐานอำนาจของตนเองเพื่อร่วมแหล่งทรัพยากร เช่นธุรกิจของคินແเกนในยุโรปและจักรวรรดิอาณานิคม ลักษณะพิเศษของทศวรรษที่สองคือสิ่งที่นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีต่างๆ ที่มีความสนใจอยู่กับ คืนแกนกลางในยุคที่อุดมด้วยทรัพยากร ซึ่งนักจากฐานทางค่าน้ำเช่นธุรกิจแล้ว จักรวรรดิโลกควรอยู่ในฐานะทรงหลังในลักษณะที่จะเติบโตและขยายตัวออกไป เมื่อฐานทางภูมิศาสตร์ของเยอรมันเล็กโดยไม่ได้สักส่วน ความพยายามเพื่อแก้ไขการไม่ได้สักส่วนด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้น ด้วยแนวความคิดทางเศรษฐกิจเรื่องการผนวกเขตเศรษฐกิจในยุโรป (Mitteleuropa) ซึ่งขยายต่อมามาเป็นแนวความคิดค้านภูมิศาสตร์ ของแผนรวมเบอร์ลิน-แบกแดด (Berlin - Baghdad) และท่องมาตรฐานความคิดเรื่องการผนวกเขตเศรษฐกิจแอฟริกา (Mittelafrica)

อุคก้าเนิคของทฤษฎีจกรัฐรัฐโดยกูเมื่อนานมาแล้วนับเป็นทั้งแทรบจะเริ่มแรกของ
ขบวนการจกรัฐรัฐ ใน ค.ศ. 1877 ปีแวร์ ราบัวส์ซอง (Pierre Raboissone) ได้
พิมพ์หนังสือของเขามาเรื่อง Études sur les Colonies et la Colonisation au
Regard de la France (การศึกษาเรื่องอาณานิคมและการยึดอาณานิคมจากกรณี
ของประเทศฝรั่งเศส) ซึ่งเน้นว่าอย่างไม่เคยมีมาก่อนว่านาจที่ยังไม่ใหญ่ที่ประเทศจากอาณานิคม
ความยิ่งใหญ่ของจกรัฐรัฐจะบรรลุถึงจุดสูงสุดเมื่อการขยายตัวทางอาณานิคมได้บรรลุถึงจุด
สูงสุด และความเสื่อมของมนุษย์มักจะสอดคล้องกับการสูญเสียอาณานิคมของมนุษย์ แบบอย่างของ
ทฤษฎีอาณานิคมของฝรั่งเศสคือประเทศมหาอำนาจอยู่ในความเสื่อมโทรม เพราะไม่ได้ครอบ
ครองอาณานิคมและสูญเสียอาณานิคม ภายใต้ความคิดนี้คือความกังวลที่จะสะกัดกันของการได้
ของความเสื่อมทรามที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งมีสาเหตุที่เห็นได้ชัดในประวัติศาสตร์ของคืนเดือนโพ้น
ทะเลของฝรั่งเศส

ในสังคัญสัญลักษณ์สนับสนุนจกรัฐรัฐ เช่นชีเลย์และคิลเกนีความกระตือรือล้นเป็นพิเศษ
ในการวิเคราะห์คุณภาพของจกรัฐรัฐโดยในแบบจัดตั้นภูมิศาสตร์ เพื่อหาขอสรุปจากการ
พัฒนาค้านภูมิศาสตร์ของประเทศมหาอำนาจในเวลานั้นและประยุกต์เข้ากับอนาคต เพื่อ
แสดงลักษณะของมหาอำนาจอันดับหนึ่ง อันดับสองหรือสามตามลำดับ ชีเลย์เห็นว่าประวัติ-
ศาสตร์ได้ในทัวอย่างหลาย ๆ ทัวอย่างของชาติที่แอดอคและต้องการที่วางเพิ่มขึ้น แต่ไม่
สามารถต่อทานการขยายอาณาเขตและการรุกล้ำของเพื่อนบ้าน ด้วยรัฐอเมริกาและรัสเซีย
รวมกันเพียงครึ่งศตวรรษ ก็จะสามารถคงนาครรภูมิโลกแก่เช่นฝรั่งเศสและเยอรมันนี
และกรีซเหล่านี้ให้เป็นมหาอำนาจอันดับสอง และจะทำเช่นเดียวกันที่อังกฤษ ด้วยอังกฤษ
ซึ่งมีคิดถึงศักดิ์ของว่าเป็นเพียงรัฐในยุโรป ยกเว้นแฟรงก์เฟนต์แลนด์ค้านภูมิศาสตร์ของอังกฤษจะ
ได้รับการขยายอุดตัวไปเพิ่มขึ้น นี่คือคำเตือนอย่างชัดแจ้งเรื่องการเสื่อมถอย ความเชื่อมั่น
ของชีเลย์ที่ต้องด้วยทางเชื้อชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของอังกฤษที่ยังใหญ่ (Greater
Britain) ซึ่งเขากล่าวว่าอังกฤษคงเลื่อนไปอยู่ฐานะมหาอำนาจอันดับที่สองในระหว่าง
กลุ่มประเทศมหาอำนาจที่สำคัญกันเองโดยถูกจากสหราชอาณาจักรและเยอรมัน

คิดเกือบเชิงรุานทางค้านวัตถุ (กายภาพ) ที่กว้างขวางของจักรวรรดิ
ยังคง ในหนังสือเรื่อง Problems of Greater Britain และไกรักล่าดับชั้น เช่น
เดียวกับเรื่องการเพิ่มอย่างรวดเร็วของพลังและความร่ำรวยของจักรวรรดิยังคงและ
สหรัฐอเมริกา จะทำให้ฟรั่งเศสและเยอรมันเป็นคนแคระเมื่อเทียบกับชาวย
ังกฤษ ชาวอเมริกัน และชาวรัสเซีย ในช่วงก่อนที่ศึกวาร์ซอ (คริสต์ศตวรรษที่ 20)
จะสิ้นสุดลง

ปฏิริยาตอบสนองเยอรมันที่อยู่นี้เป็นไปในรูปของการเดินหน้าในหลาย ๆ
วิถี เช่น การโฆษณาชวนเชื่อเรื่องการเมืองระดับโลกของเยอรมัน (German Weltpolitik)
ซึ่งประกอบด้วยนโยบายค้านอาณาจักร ค้านนาร์ และค้านจักรวรรดิในยุโรป นักประวัติ-
ศาสตร์เยอรมันส่วนหนึ่งได้กำหนดทฤษฎีในเรื่องการพัฒนาจากระบบผลคุณย์ของยุโรปไปสู่
ระบบผลคุณย์ระดับโลก มีญัญชานและญุทธ์ที่คุณวุฒิของเยอรมันจำนวนไม่น้อยสนับสนุนอุบമการณ์
ของจักรวรรดิเยอรมันในยุโรป และความเห็นที่ว่าการดำเนินตามนโยบาย Weltpolitik
อย่างกระตือรือล้นจะสามารถแก้ไขหรือเยียวยาความเลวร้ายภายในประเทศและจะนำไป
สู่ความสามัคคีและการร่วมใจของคนในชาติ

ทฤษฎีจักรวรรดิโลก เป็นลักษณะที่เน้นของสมัยลัทธิจักรวรรดินิยมแบบอย่าง
นักการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกที่สนับสนุนลัทธิจักรวรรดินิยม เช่นชูล์ส แฟร์รี่ และโจเซฟ
เชมเบอร์เลน (Joseph Chamberlain) และแม่แทชอล สเบอร์ทัฟฟ์ถูกตั้งอยู่
และรับเอาทฤษฎีคังกล่าว ในคำปราศรัยครั้งล่าสุดที่แฟร์รี่ได้กล่าวไว้ในวันที่ 28 กรกฎาคม
ค.ศ. 1885 หลังจากที่เข้าสืบอ่านนาจ แฟร์รี่ได้กล่าวว่าในฐานะที่เป็นชาติฟรั่งเศส เขายัง
ความกังวลเรื่องการเพิ่มของจำนวนประชากรเยอรมัน ซึ่งทำให้เขายกหัวฐานะของ
ฟรั่งเศสในระหว่างกลุ่มประเทศเมืองขนาดค่ายความทกทิจ ในทางของเพิ่มจำนวน
ประชากรของเยอรมันและการเพิ่มจำนวนคุณภาพเชิงค้านอาณาจักร นโยบายจำกัดหรือองค์รวม
สิทธิของฟรั่งเศสเองหมายความถึงการสละฐานะประเทศเมืองขนาด และมันอาจหมายถึง
เส้นทางที่เปิดกว้างไปสู่การเลื่อมดอย ความยิ่งใหญ่ของประเทศนี้อยู่กับกิจกรรมที่เจริญ

เดิมโดยทั่วไปใช้แรงค์คุณของรัฐธรรมนูญเพื่อแบ่งสันดิ ซึ่งในอีกฝ่ายมีอิทธิพลพอ
ประมาณเท่านั้น ๆ นั้นเป็นการไม่เพียงพอ ยกเว้นแต่จะได้รับการสนับสนุนจากการขยายตัว
ด้านการเมือง การไม่กระทำการใด ๆ และการไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิจการโลกจะมีผลในด้าน³²
การสละอำนาจ ซึ่งหมายความว่าปรัชญาจะห่างไกลยิ่งเป็นเหตุผลให้อันดับ 3 หรือ

อันดับ 4

ทฤษฎีเรื่องจักรวรรค์โอลเป็นศูนย์กลางของอุดมการณ์ทางการเมืองของ
เคนเบอร์เลนเซ่นกัน เขายืนว่าแนวโน้มในระยะใกล้จะลิ้นคริสต์ทวาราชที่ 19 ศีกาก
ทุ่มอานาจหั้งหมกเพื่อการสร้างจักรวรรค์ที่ใหญ่ขึ้น อาจมาจกร เลิกลงมาซึ่งไม่มีความก้าวหน้า
อยู่เหมือนจะยกไปอยู่ในฐานะอันดับสองหรืออันดับรอง เคนเบอร์เลนเห็นว่าจักรวรรค์อังกฤษ
ความมีความใกล้ชิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันยิ่งขึ้น จักรวรรค์อังกฤษที่รวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียว
กันจะเหนือกว่าจักรวรรค์อื่น ๆ ในแห่งของขนาดเนื้อที่ จำนวนประชากร ความอุดมสมบูรณ์
และความหลากหลายของทรัพยากร เ肯เบอร์เลนย้ำความคิดนี้เสมอ ซึ่งจะเห็นได้จาก
ตัวอย่างคำปราศรัยของเขายใน ค.ศ. 1902 ว่า "อนาคตคืออยู่กับจักรวรรค์ที่ยิ่งใหญ่และ
ไม่มีจักรวรรค์ใดที่จะยิ่งใหญ่กว่าจักรวรรค์อังกฤษ" (The future is with the great
Empires and there is no greater Empire than the British Empire)³³

ในคำปราศรัยที่พิมพ์ในหนังสือพิมพ์ The Times ฉบับวันที่ 5 พฤษภาคม
ค.ศ. 1898 ชอลสเบอร์รีได้แม่งประเทศในโลกนี้ออกเป็นชาติที่มีชีวิตอยู่และชาติที่ตายแล้ว
ชาติที่อ่อนแอกยิ่งอ่อนแอกยิ่งซึ่งและชาติที่เข้มแข็งเข้มแข็งยิ่งขึ้น ชาติที่ยังมีชีวิตจะคงอยู่ ๆ
รุกเข้าไปในคืนแคนของชาติที่เสื่อมลง สาเหตุของความชักแห้งระหว่างประเทศที่มี
ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ในที่สุดจักรวรรค์และลัทธิภพก็จะเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน ลัทธิจักรวรรค์นิยมได้รับการพิจารณาว่าเป็นเครื่องมือซึ่งมีอำนาจการครอบ
ครองและประกันสันติภาพ

การให้เหตุผลสำหรับทฤษฎีจักรวรรค์โอลอีกประการคือ การอ้างถึงโชคชะตา
ของจักรวรรค์อามานานิคมของสเปน ตัวอย่างของสเปนถูกเนื้อนจะทำให้ยูทิลิตี้สนับสนุนทฤษฎีนี้

ทางเลือกเหลืออยู่เพียงการขยายอำนาจที่จะรักษาเรือนรากลั่งฐานะของจักรวรรดิโลก มีจะนั้นแล้วจักรวรรดิจะหดตัว เสื่อมถอย และโศกเดียวในที่สุด แฟร์เกยเบรียบเทียน ปรัชเชสในสมัยของเข้าและจักรวรรดิสเปนในสมัยก่อนว่า นอกจากปรัชเชสจะมีส่วนในการเคลื่อนไหวเพื่อขยายอาณาจักรซึ่งมหาอำนาจในยุโรปดำเนินการอยู่ในขณะนั้น ไม่ใช่นั้นแล้วปรัชเชสจะต้องประสบเคราะห์กรรมเห็นเดียวคนชาติอื่น ๆ ซึ่งเคยมีบทบาทยิ่งใหญ่ ในเวทีโลกเมื่อ 3 พศวรรษที่แล้ว แทบจะมันนี้ได้กลายเป็นมหาอำนาจอันดับ 3 หรือ อันดับ 4

ความเสื่อมของจักรวรรดิอาณานิคมของสเปนเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนในเวลา นั้น ผลจากสังคามกับสหราชอาณาจักร ใน ค.ศ. 1898 ทำให้สเปนสูญเสียศิริอาเซ่นเดียวกับคืนแคน ในครอบครองในเขตแอฟริกา ยิ่งกว่านั้น หฤทัยของจักรวรรดิโลกปราากฎเหมือนกับที่หายสาบสูญไป ของวิรัชนาการที่วิเศษของชาติ 34

2.7 สหิทางนาวี (Navalism)

เช่นเดียวกับหฤทัยของจักรวรรดิโลก หฤทัยของความสำคัญของกำลังทางนาวีจะต้อง ให้รับการพิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบของลัทธิจักรวรรดินิยมแบบอย่าง สหิทางนาวีได้รับ การย้ำและห้ามให้เป็นที่แพร่หลายโดยนายทหารเรือและนักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกันคือ อัลเฟรด ทาเยอร์ มาหาน (Alfred Thayer Mahan) ใน ค.ศ. 1890 เขายิ่งพ หนังสือเรื่อง The Influence of Sea Power on History ในปีต่อ ๆ มาเขาก็เสนอ งานอีกสองเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษาประวัติศาสตร์ทางนาวี หนังสือเล่มแรกได้รับการพิมพ์มากกว่า 30 ครั้ง และยอดการพิมพ์เพิ่มขึ้นในแทบทุกครั้ง ในการพิมพ์ครั้งแรกขายได้ ถึง 23,000 เล่ม เนพาะในสหราชอาณาจักร ผู้เขียนชี้ว่าค่านการทหารเรือในเวลานั้นอ่อนน้อมถ่วง ว่ามันเป็นงานของยุค แม้จะมีข้อบิดเบือนในข้อโต้แย้งทางประวัติศาสตร์และแนวความคิด สำคัญก็ไม่ได้เป็นความคิดที่เริ่มอย่างที่มายานกล่าวอ้าง แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ยานนักที่จะมี หนังสือประวัติศาสตร์ในรอบ 100 ปีที่ผ่านมาที่จะมีผลกระทบอันยิ่งใหญ่ต่อการพัฒนาทางการเมือง มันมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงที่อย่างกุญแจและคือแนวคิดค้านการทหารเรือของรัฐมนตรี

ว่าการทหารเรือของเยอรมันคือจุดเด่นที่สุด Alfred Tirpitz (Alfred Tirpitz) อย่างเห็นได้ชัด ทั้งยังมีบลగะหนักหัศมิจักรวรรคินิยมทางน้ำของญี่ปุ่นอย่างยิ่ง

ความคิดของมาชานในหนังสือเล่มแรกของเขาก็คือถึงประวัติศาสตร์สมัยใหม่ระหว่าง ค.ศ. 1660 - 1783 และชี้แจงว่าอังกฤษเข้าสู่ฐานะมหาอำนาจของโลก ด้วยกำลังทัพเรือที่มีอาบุภาพ การทดสอบสูร์ห่วงยอสันคาและอังกฤษและระหว่างอังกฤษกับปรัสเซียแสดงอย่างชัดแจ้งว่า ใน การส่งความทางน้ำเรือชนเท่านั้นไม่ใช่เรือลาดตะเภา ที่จะเป็นเครื่องมือที่สามารถตัดลินได้เก็งขาด ตัวอย่างเช่น ในสหกรณ์ราชสมบัติสเปนพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ตอนกำลังทางเรือของพระองค์จากทะเลล่องด้วยเหตุผลทางการเงิน และทำสหกรณ์โดยใช้เรือลาดตะเภาที่ยวทำการจับกุมเรือข้าศึกจากชายฝั่งทันซ่องแคมเพื่อที่จะรังควานและทำให้การค้าของอังกฤษเป็นอันพาก เป็นที่แน่นอนว่าปรัสเซียได้รับผลสำคัญเป็นการชั่วคราวโดยการตัดกำลังการขนส่งทางเรือของพ่อค้าอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ในระยะยาวความเสียหายเช่นนี้สามารถแก้ไขได้ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ กองทัพเรืออังกฤษได้กลายเป็นเจ้าแห่งทะเลล่องแท้ๆ เดียว สหกรณ์เจ้าปีชิงปรัสเซียบุหรี่แบบเดียวกันนี้ก็เป็นการย้ำถึงผลที่ได้รับแบบเดียวกัน

มาชานคึ่งบทเรียนจากเหตุการณ์ในอดีตมาใช้ในสมัยของเขานี่คือเหตุผลที่ว่า ห้ามความคิดของเขามีอิทธิพลอย่างลึกซึ้ง การนำเอาการเดินเรือโดยใช้พลังไอน้ำมาใช้ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ไม่เพียงแต่ปฏิวัติการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมของโลก แต่รวมถึงการส่งความทางน้ำ ยุทธศาสตร์ทางน้ำในสมัยที่ใช้แรงลมเป็นสิ่งที่ล้าหลังไป แท้ที่ศาสตร์ใหม่ยังไม่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา ปรัสเซียรื้อฟื้นความคิดเรื่องสหกรณ์เรือลาดตะเภา ในขณะที่อังกฤษมุ่งความสนใจไปยังจำนวนที่เหนือกว่าประเทศมหาอำนาจที่แข็งแกร่งเป็นอันดับที่สองและที่สามมากกว่าแนวความคิดเรื่องยุทธศาสตร์ที่เหนือกว่าในเยอรมัน กองทัพเรือก็มีสภาพที่ดี ในการที่ทุกสิ่งทุกอย่างกำลังหยุดชะงัก งานค้านการค้นคว้าของมาชานที่เกิดขึ้นแสดงถึงความพยายามที่จะแสดงว่า ความเข้มแข็งค้านกำลังทัพเรือที่จะเลและความเข้มแข็งของกองทัพนั้นได้คืนเป็นหลักประกันที่แน่นอนของการค้างรองบูร์ของ

มหาอำนาจ และกฎหมายพื้นฐานของสังคมทางนาวียังสามารถใช้ได้ในยุคของมหาอำนาจซึ่งมหาอำนาจทางเรือจะมีความสำคัญมากขึ้นสำหรับการขยายอิทธิพลทางโพ้นทะเลในยุคใหม่

ไม่มีชื่อสังสัยเลยว่า ความคิดของมหาอำนาจซึ่งเรียกว่าลัทธิมายาน (Mahanism) หรือลัทธิทางนาวีมีผลกระทบอย่างใหญ่หลวงภายนอกจาก ศ.ศ. 1890 ในอังกฤษจะเห็นได้จากการแพร่หลายของหนังสือของมหาayan และการเพิ่มงบประมาณทางนาวีทุก ๆ ปี ใน ศ.ศ. 1894 มีการสถาปนาสันนิบาตรากนาวี (The Navy League) ขึ้นควบคุมประสบการเพื่อส่งเสริมกำลังทางเรือที่เข้มแข็ง ราชนาวีหังกฤษกูเฒม่อนจะรื้อฟื้นความเชื่อมั่นในตน เองซึ่งเคยสูญเสียไปหลังสังคมไร้เมือง เพื่อความนิยมในการทัพนักมากกว่า ส่วนในเยอรมนีปรัชญาของมหาานในเรื่องสังคมทางนาวีและยุทธศาสตร์ทางนาวีของชาชั่ง ขึ้นอยู่กับเรือรบไคร้รับการนำไปปฏิบัติโดยการสนับสนุนของจอมพลเรือเทียบกับ หนังสือเล่ม แรกของมหาานไคร้รับการเปลี่ยนภาษาเยอรมัน และในการพิมพ์ครั้งแรกหนังสือจำนวน กว่า 3,000 เล่ม ที่ไคร้รับการแจกจ่ายโดยจุดประสงค์เพื่อโฆษณาชวนเชื่อเพื่อสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติกำลังทางนาวี (The Navy Bill of 1898) ซึ่งนับแต่นั้นกองทัพเรือเยอรมัน ก็มีอิทธิพลมากขึ้น หลังจากที่ถูกบดบังรัฐโดยกองทัพมาก 35

2.8 สมาคมจักรวรรคินิยม (Imperialist Associations)

สันนิบาตรากนาวีเป็นตัวอย่างของสมาคมจักรวรรคินิยมซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของปรากฏการณ์ของลัทธิจักรวรรคินิยมแบบอย่าง สมาคมเหล่านี้คือเสาหลักของนักจักรวรรคินิยมและขบวนการอาณาจักร การเกิดขึ้นและการค่ารังอยู่ของสมาคมจักรวรรคินิยมมีประเด็นที่น่าสนใจคือ ความสมพันธ์ที่สนล้ำกไม่ได้ระหว่างลัทธิชาตินิยมและลัทธิจักรวรรคินิยม และการที่ความเห็นค้านจักรวรรคินิยมไคร้รับการสนับสนุนจากคนกลุ่มน้อย งานของสมาคมจักรวรรคินิยมคือการเผยแพร่ความคิดเห็นตังกล่าวและการเคลื่อนย้ายอุปสรรคทาง ๆ ของการเผยแพร่ตังกล่าว

สมาคมชาตินิยม เช่น สมาคมแห่งชาติเยอรมัน (The German National Association) ซึ่งก่อตั้งขึ้นใน ศ.ศ. 1859 หรือสมาคมชาตินิยมในอิตาลีนั้นว่าเป็น

ผู้บุกเบิกในเรื่องนี้ ในรัสเซีย การโฆษณาของขบวนการจักรวรรดินิยมรัสเซียมาจากการลัทธิ
แนวรวมชาวสلاف (Pan-Slavism) ในที่อื่น ๆ ก็มีสมาคมนักปราชญ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สมาคมภูมิศาสตร์เป็นตัวเรื่อม อิทธิพลทางการเมืองของสมาคมภูมิศาสตร์มีมากที่สุดในช่วง
การอาณาจักรของฝรั่งเศส สมาคมแห่งภูมิศาสตร์ของฝรั่งเศส (The Société de
Géographie de France) ซึ่งก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1821 มีสมาชิกเพียง 300 คนใน
ค.ศ. 1860 แต่ใน ค.ศ. 1873 มีสมาชิกถึง 780 คน และใน ค.ศ. 1881 จำนวน
สมาชิกเพิ่มเป็น 3,000 คน หลังจาก ค.ศ. 1871 ก็มีการจัดตั้งสมาคมภูมิศาสตร์ตาม
ภูมิภาคต่าง ๆ ของฝรั่งเศส สมาคมเหล่านี้จะสำรวจทางภูมิศาสตร์ในเดินแดนภาคโพ้นทะเล
โดยเฉพาะในแอฟริกา และดำเนินการควบคู่กับการเรียกร้องทางการเมืองสำหรับการ
ยึดครองอาณานิคม ในการสนับสนุนเรื่องนี้สมาคมภูมิศาสตร์ได้ล่าวถึงเหตุผลด้านความ
จำเป็นในการที่ญี่ปุ่นจะต้องการ ในการปฏิบัติภาระหน้าที่ให้ลุล่วงและการขยายตัวทางการค้า³⁶

ใน ค.ศ. 1868 นักสำรวจชาวเยอรมันชื่ออ็อตโต เคอสเทน (Otto
Kersten) ได้จัดตั้งสมาคมกลางเพื่อภูมิศาสตร์พาณิชย์และผลประโยชน์ของเยอรมันใน
ทางประเทศ (Central Society for Commercial Geography and German
Interests Abroad) ในเวลาเดียวกันก็มีสถาบันราชอาณาจักร (Royal Colonial
Institute) ตั้งขึ้นที่กรุงลอนדון³⁷

ในศตวรรษที่ 1980 ขบวนการจักรวรรดินิยมเริ่มขึ้นโดยการจัดตั้งองค์กร
โดยตรง และในไม่ช้าสมาคมจักรวรรดินิยมก็พุ่งขึ้นเหมือนดอกเห็ด การงอกงามอย่าง
รวดเร็วของสมาคมตั้งกลุ่มมีลักษณะเด่นคือเป็นสมาคมมวลชน และสมาคมเหล่านี้พยายาม
แสดงอิทธิพลกันรุก្សามาก ซึ่งเป็นแบบอย่างของยุคหนึ่ง

เหตุผลโดยตรงสำหรับการจัดตั้งสมาคมจักรวรรดินิยม คือ การลงมือค้าน
นโยบายอาณานิคมเพื่อกระตุนความคื้นค้วและการวิพากษ์วิจารณ์ของชาวยุโรป เช่น
สันนิบาตแวงรวมเยอรมัน (The Pan-German League) ซึ่งจัดตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1891
โดยคาร์ล ปีเตอร์ส และอัลเฟรด ฮูเกนแบร์ก (Alfred Hugenberk) เป็นปฏิริยา

โไอคอมและห้าหายรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจเป็นเบี้ยนมากลุกสานรับการท่อรองทางการทูต
แทนที่จะเห็นถึงคุณค่าอันแท้จริงของอภิภานนิคม คณะกรรมการมีการแห่งแพร์กาฟรังเศส
(The Comité de l' Afrique Française) ซึ่งก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1890 ก็เป็นการ
ท่อทานสนธิสัญญาอภิภานนิคมอังกฤษ - ฝรั่งเศส (Anglo - French Colonial Treaty)
ฉบับวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1890 ซึ่งอ้างถูกเป็นฝ่ายได้เปรียบ โดยที่นำไปสมความ
จกรวารคินิยมพิจารณาคนเองว่า เป็นสมาคมที่ไม่เอกสารไว้และไม่เกี่ยวข้องกับพระองค์
เนื่อง ทั้งประธานาธิบดีเรียกร้องความเห็นใจสานรับความคิดในการขยายอาณาจักรและ
อภิภานนิคม รวมทั้งการส่งเสริมงานใหญ่ของอภิภานนิคม จุดประสงค์ที่แท้ทั้งกันของเหล่า
สมาคมสัมพันธ์กับลักษณะของลัทธิจกรวารคินิยมของแท้จะประทุมหารือน้ำใจกันนี้³⁸

2.8.1 สมาคมจกรวารคินิยมในอังกฤษ

ใน ค.ศ. 1884 สันนิมาตพริมโรส (The Primrose League) และ
สันนิมาตสหพันธ์จกรวารค (The Imperial Federation League) ได้รับการสถาปนา
ขึ้นในอังกฤษ สันนิมาตพริมโรสได้รับการสถาปนาเพื่อเป็นเกียรติแก่คิสเรลล์โดยนักการทูต
ชื่อเซอร์ เฮนรี่ ครัมมอนด์ วอลฟ์ (Sir Henry Drummond Wolff) และลорด
แรนดอลฟ์ เชอร์ชิลล์ (Lord Randolph Churchill) สมาชิกรัฐสภา จุดประสงค์
ของสันนิมาตฯ คือการเผยแพร่หลักการจกรวารคินิยมและอนุรักษ์นิยมในนโยบายทั่วประเทศ
และนโยบายภายใน สันนิมาตฯ นี้มีคำอธิบายว่า "จกรวารคและเสรีภาพ" (Imperium et
Libertas) ซึ่งนำมาจากคำปราศรัยของคิสเรลล์ใน ค.ศ. 1879 ว่า เมื่อชา
โรมันญูริย์ในผู้คนหนึ่งถูกถามว่า นโยบายของเขายังคงอยู่อย่างไร เขายกนิ้ว

Imperium et Libertas คำปราศรัยทั้ง二字แสดงถึงความต้องการของคิสเรลล์ที่
จะดำเนินนโยบายทั่วประเทศที่มั่นคงและทรงพลังควบคู่กับศรัทธาของเขายในประเพณี
เสรีนิยมของประวัติศาสตร์อังกฤษ แม้ว่าคิสเรลล์จะไม่รับรู้ความสัมพันธ์โดยตรงที่แท้จริง
ระหว่างนโยบายทั่วประเทศและนโยบายภายใน แท้ที่เห็นว่านโยบายทั้งสองมีอยู่จริงและ
เป็นอิสระ การเชื่อมต่อโดยนัยของเหตุผล (ตรรกะ) ระหว่างลัทธิจกรวารคินิยมและการ
ปฏิรูปสังคม ได้กล่าวเป็นลักษณะสำคัญของลัทธิจกรวารคินิยมของอังกฤษในเวลาที่มา และ

พวกจักรวรรคินิยมเสรีนิยม (Liberal Imperialists) ก็ได้ทำการคำเนินการแบบนี้ สันนิษากพริมโรส์ໄก์ เทิบ โถช์น เป็นสมการที่มีผู้สนับสนุนมากน้อย และมีจำนวนสมาร์เชกิ้ง 1 ล้าน 7 แสนคน ใน ค.ศ. 1906

ส่วนสันนิบาตสหพันธ์จักรวรรดิไม่ได้มุ่งไปที่การขยายศูนย์ของจักรวรรดิ แต่เป็นการสอนคล่องกับแนวคิดจักรวรรดิของคิลเกและซีเลียที่มุ่งให้จักรวรรดิเข้มแข็งและมั่นคงขึ้น การรวมศูนย์ก่อนอย่างใกล้ชิดระหว่างอังกฤษและอาณาจักรที่มีการปกครองตนเองจะต้องได้รับการส่งเสริมโดยมาตราการทางการค้า (การจัดตั้งสหภาพภาษีและสหภาพการค้า) โดยเพิ่มการเข้ามามีส่วนร่วมของอาณาจักรเหล่านี้ในการซื้อขายเหลือการบังคับเมืองแม้สันนิบาตนี้จะถูกยกเลิกในที่สุด แต่น่วยงานหลาย ๆ หน่วยของมันก็ถูกโอนไปเข้ากับสมาคมใหม่ ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในห้วงปี 1890 จุดประสงค์เริ่มแรกของสันนิบาตนี้คือรักษาสันติภาพและการสนองตอบบางส่วนความการประชุมของรัฐมนตรีหัวหน้าของอาณาจักรกับกระหวงอาณาจักร และพยายามที่อาณาจักรซื้อขายเหลือค่าใช้จ่ายในค้านการบังคับให้แก่เมืองแม้ และโดยการส่งกองทัพอาณาจักรไปทำสงครามที่แอฟริกาใต้ แต่ในเรื่องระบบภาษีสำหรับจักรวรรดิซึ่งหมายความถึงการยกเลิกหลักการค้าเสรีนั้นไม่บรรลุผลสำเร็จ พลังที่สนับสนุนสันนิบาตแห่งนี้และสมาคมทั่วไป ที่สืบทอดกันมา คือ โจเซฟ เซมเบอร์เลน ซึ่งได้รับเลือกเป็นรัฐมนตรีว่าการอาณาจักรใน ค.ศ. 1895 และในบรรดาสมาชิกหัวหน้าก็เป็นนักการเมืองจากหัวหน้าประเทศอุรุกวัยและพารากวัย

2.๔.๒ สมาคมจักรวรรดินิยมในฝรั่งเศส

การจัดตั้งสมาคมจักรวรรคiniyin ในฝรั่งเศสค่าเบินไปในแนวที่แตกต่างกัน ในศตวรรษที่ 1870 และ 1880 แนวความคิดจักรวรรคiniyin ได้รับการเผยแพร่มาจากสมาคมภูมิศาสตร์ กลุ่มอิสระต่าง ๆ ที่มีนโยบายสนับสนุนอาณานิคมเพื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นในศตวรรษที่ 1890 ที่สำคัญที่สุดคือคณะกรรมการแห่งแอดวิซาร์ฟรังเศส ซึ่งจัดตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1893 สมาพอาณานิคมฝรั่งเศส (The Union Coloniale Française) ตั้งใน ค.ศ. 1893 และกลุ่มอาณานิคม (The Groupe Colonial) ทั้งสามกลุ่มนี้สามารถทำงานได้ร่วมกัน

ลักษณะที่ร้าวไปของกลุ่มพังในสมัยจักรพรรดินิยมรวมถึงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนโยบายภายใน
คนที่สามารถควบคุมสมาร์เชก็คือ เออดิเอน เอเตียน (Eugene Etienne)
ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร้าวๆ ว่าการกระทำการระหว่างอาณา尼คิมในช่วงระยะหนึ่งและเป็นบุคคลสำคัญของกลุ่ม
อาณา尼คิม

คณะกรรมการข้าราชการแห่งแอฟริกาฝรั่งเศสเป็นกลุ่มบุคคลที่ประการศักดิ์ความรักชาติ
และมีจุดประสงค์เพื่อให้ฝรั่งเศสมีส่วนร่วมในการแบ่งแยกคืนแคนท์ไม่เป็นที่รู้จักมาก่อน
เพื่อให้สอดคล้องกับความรู้สึกต้องการการบรรบัดค้านจิตใจและการหักเห ในช้อตกลง
อาณา尼คิมระหว่างอังกฤษ-ฝรั่งเศสใน ค.ศ. 1890 ฝรั่งเศสก็เมื่อจะยอมยกเลิกการ
แสวงหาคืนแคนท์ที่คิดคอกันระหว่างกองเนื้อและทางปั่งตะวันตกของแอฟริกา การยกเลิก
สิทธิของฝรั่งเศสในเรื่องนี้ ทำให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการข้าราชการแห่งแอฟริกาฝรั่งเศสขึ้นเพื่อ
ตอบแทนช้อตกลงนี้ และได้รับการสนับสนุนอย่างลับ ๆ จากเอเตียนซึ่งไม่พอใจต่อนโยบาย
ของกระหะรงการทางประเทศฝรั่งเศส

สมาคมทหารเรือทุก ๆ แห่งของฝรั่งเศสก็เมื่อจะเป็นสมาคมจักรพรรดินิยม
ที่ได้รับความนิยมมาก และเป็นการแสดงออกถึงความสามารถและความมีประสิทธิภาพของ
คนทั้งกลุ่มซึ่งมีความก้าวหน้าทางวิทยาการ และเป็นหลักประกันของชาติในการแข่งขัน
ด้านจักรพรรดิ เพาะกองทัพเรือที่เข้มแข็งและหันสมัยทำให้ชั้นชาติฝรั่งเศสสามารถปราบภัย
ในที่ต่าง ๆ ในทะเลหลวง ซึ่งเท่ากับแสดงงบทบาทและอำนาจของฝรั่งเศส การสร้าง
กองทัพเรืออย่างเร่งด่วนในปลายศตวรรษที่ 1890 เป็นครั้นนานนั้นเป็นการสมดุลย์กับการแก้
ແยงอาณา尼คิม และส่งผลให้มีการแข่งการเป็นเจ้านาวีอีก แม้ว่าการลงทุนทั้งสองประการ
จะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและหมายถึงการสละทรัพย์สินของชาติทั้งหมด แต่กองทัพเรือ
ก็เป็นการแสดงออกของลัทธิชาตินิยมที่น่าพอใจ

2.8.3 รัฐบาลและสมาคมจักรพรรดินิยม

เป็นการยกที่จะประเมินอิทธิพลของสมาคมจักรพรรดินิยมทั้ง ๆ ที่มีผลต่อ
กระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐบาล โดยทั่ว ๆ ไป อาจกล่าวได้ว่าสมาคมจักรพรรดินิยม

ก็เหมือนกับกลุ่มพลังท่าง ๆ ที่ต่อต้านรัฐบาลมากกว่าที่จะสนับสนุนรัฐบาล ซึ่งก็เป็นเรื่องที่แน่นอน เพราะกลุ่มพลังท่าง ๆ สนับสนุนผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ในขณะที่รัฐบาลต้องเป็นตัวแทนของผลประโยชน์โดยส่วนรวม หรืออย่างน้อยก็ต้องพยายามทำให้แน่นั้น ตั้งแต่เริ่มแรกมันมีช่องว่างระหว่างโครงการและจุดประสงค์ที่รุนแรงของกลุ่มพลังท่าง ๆ และความสามารถที่จะปฏิบัติได้จริง อาจกล่าวได้ว่า กลุ่มพลังในสามาถมั่นคง แท้อาจมีอิทธิพลก่อวิถีการเมือง ผลสุดท้าย กลุ่มพลังท่าง ๆ อาจเป็นปัจจัยที่กันเอง สมาคมจักรวรรดินิยม เกิดขึ้นเพื่อหั้งกระทุนและรักษาความสนใจในการขยายอิทธิพล และขอสู้การพยายามขัดขวางการขยายอิทธิพลของชาติ

อาจกล่าวได้ว่ารัฐบาลไม่เคยตอบตัวอันน่าเชื่อของสมาคมจักรวรรดินิยมอย่างจริงจัง ในทางตรงกันข้าม รัฐบาลกลับใช้สมาคมเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการที่มีโอกาส เช่น เมื่อปี 1900 ของการแสวงหาอาณานิคม สมาคมอาณานิคมเยอรมัน (The German Colonial Association) และสมาคมเพื่อการแสวงหาอาณานิคมสำหรับเยอรมัน (The Society for German Colonization) ก็พยายามให้การสนับสนุนเช่น ในลักษณะเดียวกัน เพียงแค่ใช้สันนิบาตรราชนารีเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนขอเรียกร้องเรื่องกำลังทางนาวีที่เข้าเสนอก่อรัฐสภาและก่อรัฐบาล คีเคนอร์เลน - ราชเทวีรวมมือกับสันนิบาตแนวรวมเยอรมัน (The Pan-German League) ระหว่างวิกฤตการณ์อุบัติครั้งที่ 2 เพื่อให้ปรังเศษยอมอ่อนชักต่อเยอรมันนี

อย่างไรก็ตาม อันตรายจากการใช้กลุ่มพลังเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้เสมอ เพราะการก่อการอธรรมอยู่ตลอดหนึ่งการทุบตุลาภและครอบครัวหรือทึ่งทั้งหมดที่พยายามก่อความไม่สงบ หลัง ค.ศ. 1900 เมื่อเพียงปีกระหนึ่งก็ถึงความล้มเหลวของเขานั้นในแผนการทางกำลังนาวีที่เกินขีดจำกัดของเยอรมันนี เขายังคงดำเนินการก่อความมั่นปั่นของสันนิบาตรราชนารี และหังจากวิกฤตการณ์อุบัติครั้งที่ 2 คีเคนอร์เลน - ราชเทวี ก็เป็นปัจจัยอย่างรุนแรงกับสันนิบาตแนวรวมเยอรมันซึ่งเขาเคยพยายามใช้เป็นเครื่องมือมา ก่อน

ส่วนหัวกฤษณ์นั้น ในระยะแรกๆ เนื้อนarration ความสำคัญของสันนิบาตสนับสนุน
จักรวรรดิและสมาคมท่าง ๆ ที่สืบทอดกุศลประสังค์ จะมีอิทธิพลในชั้นตอนการวางแผนโดยนาย
ของรัฐบาลอังกฤษ เพราะมีภารกิจเป็นสมาคม อ้างไว้ก็ตาม
ความแตกต่างขั้นพื้นฐานระหว่างลัทธิจักรวรรดินิยมของเยอรมนีและอังกฤษ ทำให้งานที่
เกิดที่สุดของสันนิบาต คือ การพิทักษ์และเพิ่มความแข็งแกร่งของจักรวรรดิที่มีอยู่มากกว่า
การขยายตัว ฐานะที่แท้ที่สุดของเยอรมนีในบุคคลทันแสวงหาอาณาจักร ทำ
ให้การขยายตัวเป็นจุดมุ่งหมายเดียว และจำเป็นต้องเป็นแบบรุก

ในปัจจุบัน กลุ่มอาณาจักรได้ออกต้านการตัดสินใจครั้งสำคัญ ๆ ของ
นโยบายอาณาจักรของรัฐบาล เช่น การประषามกฎหมายภาษีศุลกากร ค.ศ. 1892 และ
ค.ศ. 1910 เพราะเห็นว่าเป็นการรักษาผลประโยชน์ของเศรษฐกิจบางสาขาของเมือง
แม่เท่านั้น เช่น การส่งออกและการเกษตรกรรม สมาคมอาณาจักรเห็นว่าเมืองแม่ไม่มี
ความสนใจในธุรกิจของอาณาจักรและเป็นปฏิบัติที่การหารายผลประโยชน์จากอาณาจักร
สมาคมยังคงต้านกฎหมายเกษตรฯ เพราะเห็นว่ามันคุกคามเอกอัคราชีวัลย์คนที่จะอพยพไปตั้ง
หลักแหล่งในอาณาจักร ³⁹

2.9 ลัทธิสังคมแบบคาร์วิน (Social Darwinism)

องค์ประกอบสำคัญในการพิจารณาความของลัทธิจักรวรรดินิยมแบบอย่างในแห่งของ
จิตวิทยาถ้าanalysis แล้วจะเห็นว่ากับองค์ประกอบอื่น ๆ คือ
เป็นหัวแรงกระตุนของลัทธิจักรวรรดินิยมและการให้เหตุผล

ลัทธิสังคมแบบคาร์วิน คือ การเปลี่ยนแปลงของทฤษฎีวิวัฒนาการของเอดวิน เบอร์เตอร์
สเปนเชอร์ (Herbert Spencer) ของกูทางชีววิทยาของชีวิสท์และพีชีส์ค้นพบโดย
ชา尔斯 ดาร์วิน (Charles Darwin) เพื่อไปสู่การพิจารณาความหมายของพัฒนาการของสังคม
มนุษย์ ในขณะที่ทฤษฎีวิวัฒนาการท่องการอธิบายวิวัฒนาการในด้านของโลก สังคมแบบ
คาร์วินกลับวางโครงการเรื่องความคิดทางวิวัฒนาการในการพัฒนาอนาคตของมนุษยชาติ

ลัทธิสังคมแบบการวิน เป็นแนวโน้มทางสังคมปัญญาที่มุ่งในการพิสูจน์เชิงวิทยาศาสตร์ และคุณเมื่อนจะเป็นลัทธิวัตถุนิยมที่เชื่อในความก้าวหน้า และความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลงคน ลัทธิสังคมแบบการวินได้รับการตีความหมายในแบบต่าง ๆ ยกยุนย์กลางของลัทธิ-การวิน (Darwinism) คือ หลุมวีช่องการเลือกสรรโดยธรรมชาติ ซึ่งมีแต่บีกของพืชและสัตว์ที่เหมาะสมที่สุดในการดำรงอยู่ตามธรรมชาติ (สเปนเซอร์เป็นผู้นำประ迤คที่ว่า *survival of the fittest* มาใช้) ในขณะที่ยังไม่เหมาะสมก็สูญเสียไป หลุมวีช่องการเลือกสรรโดยธรรมชาติคูเมื่อนจะเป็นสาเหตุที่ส่งคุณที่สุกสาเหตุที่นั่งของวิรภานการในโลก

ในครรั่งแรกของคณิส์ต์คุวรรณที่ 19 ชาวอังกฤษได้ให้หุนธีวิรัตนาการเพื่อที่จะอธิบายและให้เหตุผลฐานะที่ไม่มีคุณแห่งชนชั้นอังกฤษได้ครอบคลุมอยู่ในขณะนั้น และเป็นการพิสูจน์ให้โลกเห็นถึงความไม่จำกัดชาติหรือภาษา ความสัมบูรณ์และหลักการ เสรีนิยม อย่างไรก็ตาม เมื่อการบูรณะของอังกฤษในการค้าของโลกและในนโยบายอาณานิคมได้รับการห้ามจากคุณแห่งใหม่ ๆ และเมื่อได้รับการส่งเสริมจากลัทธิการ์วิน หุนธีนี้จึงถูกเนื่องจะกล่าวเป็นพัฒนาณ์สนับสนุนและอุดหนุนให้เจ้าราชรัตนคณิยมของอังกฤษ

ในทางตรงกันข้ามกับความคั่งใจของคาวร์วิน ทฤษฎีวิรพนาการและเลือกสรร ได้รับการนำมาใช้กับสังคมมนุษย์โดยปราศจากการพิจารณาอย่างรอบคอบ ในอังกฤษนักเศรษฐศาสตร์การเมืองและนักเขียนชื่อวอลเตอร์ เบจรอท (Walter Bagehot) ได้ประบุกต์หณฑุ์ของการเลือกสรรโดยชื่อรวมชาติกับการเมือง หนังสือของเซาเริ่อง Physics and Politics ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกใน ค.ศ. 1872 มีข้อความที่ระบุว่าในทุก ๆ รัฐของโลก ประเทศที่แข็งแรงที่สุดมีแนวโน้มที่จะมีชัยชนะเหนือประเทศอื่น ๆ และในลักษณะพิเศษที่แน่นอน ประเทศที่แข็งแรงที่สุดมีแนวโน้มที่จะเป็นประเทศที่ดีที่สุด และประเทศแข็งแรงที่สุดจะมีชัยเหนือประเทศที่อ่อนแอกกว่าอยู่เสมอ ในบางครั้งสามารถปราบปรามประเทศที่อ่อนแอได้

ในหนังสือของเจ้าคือ The Struggle for Existence in Human Society

(ค.ศ. 1888) และ Evolution and Ethics (ค.ศ. 1894) โดยทอมัส ฮักลีย์ (Thomas Huxley) ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนที่กระือดั่นของสังคมแบบ Darwinism ให้ก้าวไปต่อไป วิรดานการของมนุษย์และมนุษยชาติไม่สามารถอธิบายได้จากทางชีววิทยาแต่เพียงอย่างเดียว แต่โลกของจิตใจและจิตวิทยาขึ้นอยู่กับกฎอิสระ การกระทำซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานทางจรรยาบรรณ เช่น การทำมุญ การทำงาน การควบคุมตนเอง หมายถึงการกลับกันหรือการข้ามกับการต่อสู้เพื่อต่อรองอยู่ การไว้วางเน็ตตาและความเห็นแก่ตัวในการแข่งขันเป็นลักษณะที่ครอบงำการต่อสู้เพื่อต่อรองอยู่ มาตรฐานทางจรรยาบรรณเป็นการมุ่งมั่นที่จะทำให้คนจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้มีความเหมาะสมที่จะต่อรองอยู่มากกว่าที่ไห้ที่เหมาะสมที่สุดเท่านั้นที่จะต่อรองอยู่ได้ ในขณะเดียวกัน ฮักลีย์เชื่อว่าการใช้มาตรฐานทางศีลธรรมเป็นการสนับสนุนการเกิดของเยาพันธุ์ที่มีความเหมาะสมน้อยกว่า ดังนั้นองค์ประกอบของสังคมจะช่วยลดความการทำลายตัวเอง เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการทำลายตัวเองหรืออย่างน้อยเพื่อเลื่อนมันให้ห่างไกลออกไปในอนาคต ก้าวเดียวกัน ฮักลีย์แนะนำว่าสังคมกับเพื่อนบ้านและคู่แข่งขันเป็นทางเลือกทางหนึ่ง และความเป็นไปได้ของการเพิ่มความเข้มแข็งและมุ่งความสนใจไปที่ทรัพยากรของประเทศเพื่อที่จะสามารถต่อต้านคู่แข่งขัน โดยเฉพาะเมื่อมีชนเผ่าที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ฮักลีย์ได้แสดงถึงความแตกต่างระหว่างสังคมแบบ Darwinism 2 รูปแบบ ซึ่งท่อนมาได้รับการเพิ่มเติมจากผู้สนับสนุนและผู้ยิคัมในทฤษฎีนี้ ความแตกต่างระหว่างสังคมแบบ Darwinism ภายใน (internal social Darwinism) ซึ่งแพร่หลายในรายเฉพาะบุคคลของสังคม และสังคมแบบ Darwinism ภายนอก (external social Darwinism) ซึ่งแพร่หลายในกลุ่มสังคมที่ไห้ชื่อ เช่น ประเทศชาติ เช่นเดียว กับนักสังคมวิทยาและนักปรัชญาอังกฤษ เบนจามิน คิดด์ (Benjamin Kidd) ฮักลีย์สนับสนุนการลดความตึงเครียดของภาระต่อสูงระหว่างชนชั้นซึ่งเป็นลักษณะหลักของสังคมแบบ Darwinism ภายใน โดยมุ่งพลังงานอยู่ที่การต่อสู้ของสังคมแบบ Darwinism ภายนอก นั่นคือ การต่อสู้ระหว่างเชื้อชาติกัน ๆ

ลัทธิสังคมแบบการวินภายในออกสัมพันธ์โดยทรงกับลัทธิจารวารคินิยม และใช้อธิบายความรุ่งเรืองและความเสื่อมโทรมของประเทศที่ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ และให้เหตุผลและถือความกระตือรือล้นในการแข่งขันกันระหว่างชาติต่าง ๆ

นักสังคมวิทยาชาวออสเตรียชื่อ ลูดวิก กุมโพลวิช (Ludwig Gumplowicz) ได้วางทฤษฎีการแบ่งออกเป็นชั้น ๆ เช้าให้กล่าวไว้ในหนังสือของเขาว่าที่พิมพ์ใน ค.ศ. 1883 เรื่องการท่อสู่ระหว่างเชื้อชาติว่าการท่อสู่ทั้งกล่าวเป็นการนำไปสู่การจัดตั้งกลุ่มสังคมที่ใหญ่ขึ้น และนำไปสู่การกระหน่ำกระทุบระหว่างพหุชนชาติ การท่อสู่เพื่อความเป็นใหญ่เป็นกฎที่จริงของประวัติศาสตร์สากล

นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ คือ ฟ. ชาร์ลส์ มิทเชลล์ (P. Charles Mitchell) ได้พิมพ์ความเรียงเรื่อง A Biological View of Our Foreign Policy ใน เก่อนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1896 ซึ่งเขาเขียนว่า นโยบายต่างประเทศของชาติต่าง ๆ ถูกนำมาใช้ในการท่อสู่เพื่อการค้าร่วมอยู่ เนื่อจากที่อ่อนแอกำลังท้องสูญพันธุ์จากโลกและจะคงอยู่เฉพาะเชื้อชาติใหญ่ ๆ ไม่ได้เชื้อชาติซึ่งจะเตรียมต่อสู้กันเอง เมื่อโลกหันหมัดกูกิจิกและขบวนการขยายตัวอาจดำเนินต่อไป อังกฤษในฐานะเชื้อชาติที่ใหญ่ที่สุดจะคงต่อสู้อย่างรุนแรงเพื่อท่อท้านคู่แข่งขันอื่น ๆ การท่อสู่ที่ยากที่สุดคือการท่อท้านชาวเยอรมันซึ่งเป็นเชื้อชาติที่คล้ายกันกับชาวอังกฤษมากที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีนักคิด นักเขียน อีกมากนายที่ยังไม่ได้ในเรื่องลัทธิสังคมแบบการวินนักบزرุ่งพันธุ์ชาวอังกฤษชื่อ คาร์ล แพร์สัน (Karl Pearson) ใช้ภาพพจน์จากสังคมน้ำหนึ่งเดียวที่ความของประวัติศาสตร์มนุษยชาติ เขาย้ำว่าความก้าวหน้าจะไม่เกิดขึ้นถ้าปราศจากสังคมนิโนเอฟริกาใต้ สถานการณ์จะต้องไม่พัฒนาไปในทางที่คนผิวขาวร่วมมือกับคนผิวดำ เพราะเมื่อวานนี้คือวันนี้มีเชื้อชาติที่ต่างกัน แต่จะบดขยี้พหุชนชาติในที่สุดเพราะพหุชนชาติมีลูกคุณมากกว่า

นักสังคมวิทยาชาวฝรั่งเศสที่มีมูลในลัทธิสังคมแบบการวินชื่อ จอร์จ วาเชอร์ เกอ ลาปูช (Georges Vacher de Lapouge) ความคิดของเขามี

อิงทฤษฎีความไม่เท่าเทียมกันของเชื้อชาติมนุษย์ และเชาสรรเสริฐเชื้อชาติอาชัยนัน (Aryan) เขายืนว่าในสังคրาม ศ.ศ. 1670 - 1671 ก็มีของการดำรงอยู่ของผู้ที่
เหมาะสมที่สุดไก้ถูกนำมาใช้ เขายืนนาโกรงการบัญญัติ (เชื้อชาติ) และแนะนำว่าควร
มีการนำไปใช้ในประเทศไทย ฯ เช่น อังกฤษ อเมริกาและจีน เขายืนนาโกรงการมีว่าหลังจากนี้
ของสังคرامย่อม มันจะมีสังครามเชื้อชาติที่ใหญ่ซึ่งพากเพียรเหลือง ปีศาจ และนิวคำจะทำ
หันกัน

สิ่งที่รายกាជที่สุดและเป็นผลระบาดของความคิดทางประวัติศาสตร์คงกล่าว
คือ การยกย่องสังครามเพิ่มมากขึ้นตลอดจนความเห็นที่ว่าสังครามเป็นเรื่องที่หลักเลี่ยงไม่
ได้ และได้รับการพิจารณาว่าเป็นจักรกลของวิรัฒนาการ ใน ศ.ศ. 1899 อาร์ด
วัยค่า (Horold F. Wyatt) ได้อธิบายว่าสังครามเป็นมัจจยเดียวที่ประวัติศาสตร์ได้
ย้ำหลักโดยหลายครั้งว่า ประเทศที่แข็งแรงจะต้องแทนที่ประเทศอ่อนแอด ใน ศ.ศ. 1911
มีการบูรณาการในหัวเรื่องว่าเป็นการทดสอบชั่งพระเจ้าให้ไว้เพื่อสอบสวนมนุษย์ ชัยชนะ
ในสังครามเป็นวิธีการ เดียวซึ่งอยู่ในความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้า ชาติที่แข็งแรงมีชัยเหนือ
ชาติที่อ่อนแอด ชัยชนะเช่นนี้เป็นผลของความมีสมรรถภาพที่สูงกว่า และการมีสมรรถภาพที่
สูงกว่า เป็นผลด้านศรัทธาของศักดิ์ธรรมที่สูงมากกว่า

การแข่งขันด้านอาชีวะระหว่างมหาอำนาจจักรวรรดินิยมได้รับการป้องกันและ
ก่อนรับข้อโต้แย้งที่มาจากการตัดสินใจสังคมแบบการวิน ซึ่งเห็นว่า เมื่อมีความอยุติธรรมและความ
ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นในโลกนี้ อาชีวะ ฯ ได้ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลไกด้านวิรัฒนาการของ
โลก และการทดสอบเพื่อวิเคราะห์เกิดขึ้นทั้งในระหว่างปัจจุบัน กลุ่มคนและรัฐ รัฐอ่อน懦 ภายใต้การ
ให้อาชญาและเกรชชูจิ บุคคลไม่ทางการทดสอบสูงจะต้องสูญเสียไป

ปัญหาที่สำคัญที่สุด เมื่อกล่าวถึงผลของการตัดสินใจสังคมแบบการวิน คือ จักรวรรดินิยมแบบอย่างคือขอบเขตที่นักการเมืองหันนำของสังคมนี้คือชั้นอาชีวะความคิดแบบนี้ และขอบเขตซึ่งความคิดดังกล่าวมีอิทธิพลต่อพุทธิกรรมทางการเมือง เช่นเดล โรดส์ ได้รับอิทธิพล
จากความคิดเรื่องสังครามเชื้อชาตินิยมและมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อความคิดด้านจักรวรรดินิยม

นิยมและพฤติกรรมของเชา นักการเมืองอื่น ๆ ก็ให้บันและไก้รับผลกระทบมาก-น้อย ทั่งกัน การอ้างเหตุผลของผู้ที่กำหนดนโยบายมักจะ ลืมพื้นที่กับความเชื่อในเรื่องหน้าที่ค้าน อารยธรรมซึ่งยังอยู่บนรากรฐานของลัทธิชาตินิยม ความคิดที่ว่าในที่สุดมหานาจจะถูกคล จำนวนลงเหลือเพียง 3 หรือ 4 จักรพรรดิโลกก์เป็นสิ่งที่อยู่ระหว่างลัทธิชาตินิยมและ ลัทธิสังคมแบบคริสต์ นักจักรพรรดินิยมในบุคคลล้มยลลัทธิจักรพรรดินิยมแบบอย่างทั่งก์แสดง ความรู้สึกของความเห็นอกว่าของเบ้าพันธุ์ของตนหรือของคนพิวชา ทั้งคิสแลร์และแฟร์นี ความเชื่อในเรื่องเชื้อชาติ เช่น แฟร์เชื่อว่าชาติพันธุ์ที่เห็นอกว่าย่อมมีลิทธิเห็นอกชาติพันธุ์ ที่ทั่กว่า⁴⁰ ในคำปราศรัยของเขากล่าวในสภาพแหน่ง ของปรัชญาในช่วงระหว่าง ค.ศ. 1881 - 1885 (แฟร์ค่างค่าแห่งนายกรัฐมนตรี 2 สมัย สมัยแรกจากระยะ ค.ศ. 1880 - 1881 และสมัยที่ 2 จาก ค.ศ. 1883 - 1885) แฟร์ยกเอาเหตุผล ของบรรดาศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยมาสนับสนุนการแบ่งชาติพันธิจักรพรรดินิยมของเชา ในประดิษฐ์ว่า ในแห่งของการขยายอารยธรรม ชนชาติที่มีความเจริญมากกว่ามีหน้าที่ใน การพัฒนาชนชาติที่ด้อยกว่า เพื่อยกระดับการค่างชีวิตของมนุษยชาติ⁴¹

องค์ประธานเบรื่องเชื้อชาติมีบทบาทสำคัญในหนังสือของคิลเก ชีเลย์ และฟูค ฟูคเชื่อมอุดมคติของเสรีภรรัตน์เกาแก่แห่งองค์กรดุษฎีบัลล้อเรียกร้องของจักรพรรดินิยมอังกฤษ ท่องการครอบครองโลก เชาเขียนใน ค.ศ. 1884 ว่า ประเทศที่อ่อนแอกจะไก้รับเสรีภรร ก์ ท่อเมื่อยูไห์การปักหมุดของประเทศที่ทรงอำนาจและความยุติธรรม คิลเกเห็นว่าการ ทำลายล้างของชาติพันธุ์ที่ค่ากว่าเด่นพอกอินเดียนแดงเป็นภัยแห่งธรรมชาติ ชีเลย์เห็น ภารกิจทั้งจักรพรรดิอังกฤษคือการแพร่กระจายชาติพันธุ์อังกฤษไปทั่วโลก ซึ่งมีผลลัพธ์ คือโรสเบอร์และเซนเบอร์เลน เมื่อเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โรสเบอร์ได้พูดนา ปรัชญาของความมีประสิทธิภาพ ซึ่งแกนกลางคือการอ้างโดยนัยถึงการปักหมุดของผู้ที่ เหมาะสมที่สุด เช่นเบอร์เลนมีความภูมิใจในสมญาว่าเป็น ผู้เผยแพร่เชื้อชาติของโลก แซกซัน (Anglo-Saxon) ซึ่งเข้ามายิบยว่า เชื้อชาติอังกฤษเป็นเชื้อชาติปักหมุด ที่ยังใหญ่ที่สุดในโลกที่เคยมีมา

การข้าเรื่องมื้นสมมติฐานของความยิ่งใหญ่องค์ของชาติและโภคในพุทธศาสนาที่ 1890 ที่เนื่องจากความหลากหลายที่มีอยู่ในสังคมไทยเก่าแก่ไก่ชั้นสูงสุดยอดของอ่านจากคนเองแล้วและกำลังจะเสื่อมลง เป็นการเปิดทางให้มหาอานาจใหม่ที่ทรงพลังมากกว่า ความคิดเห็นนี้แพร่หลายทั่วในอังกฤษและเยอรมัน โดยเฉพาะในช่วงเปลี่ยนพุทธชั้นเป็นเวลาที่อังกฤษกำลังทำสังหารมัชชาร์ อันเปรียบเหมือนการท่อสู้ระหว่างเดวิด (David) และโภกไลอห์ (Goliath) นักจกรพุทธนิยมอังกฤษยกย่องความยิ่งใหญ่และความมีภูมิปัญญาอันสูงส่งของจกรพุทธอังกฤษเพื่อสถาปนาความรู้สึกของการเสื่อมถอย

จากพุทธชั้นที่ 1890 เป็นทันไป ความคิดและอุดมคติแห่งในเรื่องของสหัสสันต์แบบการ์วินเป็นเรื่องธรรมชาติที่ถือปฏิบัติระหว่างนักการเมืองชั้นนำและนักการทหารของมหาอานาจจกรพุทธนิยม การที่สหัสสันต์แบบการ์วินมีอิทธิพลต่อวิทยาการสาขาต่าง ๆ ของการเมือง ท่อปืนอย่างรุนแรง ฯลฯ ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า ความคิดแก่นี้ว่าคนอยู่ใต้บริบทของการเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของธรรมชาติ และมีการตั้งเป้าหมายเพื่อปรับปรุงสังคม มนุษย์ต่อความก้าวหน้าและการพัฒนาอย่าง ฯ ขึ้นไป สำหรับสหัสสันต์จกรพุทธนิยมแล้ว สหัสสันต์แบบการ์วินเป็นทั้งแรงกระตุ้นและการพิสูจน์ให้ประจักษ์ถึงเหตุผลของสหัสสันต์จกรพุทธนิยม⁴²

Introduction 4

¹ Winfried Baumgart, Imperialism : The Idea and Reality of British and French Colonial Expansion, 1880 - 1914. (London : Oxford University Press, 1982), pp. 1 - 3

² Oron J. Hale, The Great Illusion 1900 - 1914 (New York : Harper Torchbooks, 1971), p. 4

³ Baumgart, Imperialism, pp. 3 - 5

⁴ Ibid., p. 6

⁵ Ibid.

⁶ Greer, A Brief History, p. 464

⁷ Baumgart, Imperialism, pp. 7 - 9

⁸ Ibid., pp. 10 - 11

⁹ Ibid., pp. 11 - 13

¹⁰ Ibid., pp. 14 - 16

¹¹ Ibid., pp. 16 - 17

¹² Hale, The Great Illusion 1900 - 1914, pp. 8 - 9

¹³ Baumgart, Imperialism, p. 18

¹⁴ Ibid., pp. 18 - 21

¹⁵ Hayes, A Generation of Materialism, p. 222

¹⁶ Baumgart, Imperialism, pp. 21 - 23

¹⁷ Ibid., pp. 23 - 26

¹⁸ Ibid., p. 27

¹⁹ Ibid., pp. 27 - 32

²⁰ Ibid., pp. 32 - 34

²¹ Ibid., pp. 35 - 49

²² Ibid., p. 49

²³ Hayes, **A Generation of Materialism**, pp. 220 - 221

²⁴ Baumgart, Imperialism, pp. 50 - 51

²⁵ Hayes, **A Generation of Materialism**, pp. 220 - 221

²⁶ Ibid., pp. 221 - 222

²⁷ Baumgart, Imperialism, pp. 52 - 55

²⁸ Ibid., pp. 55 - 56

²⁹ Hayes, **A Generation of Materialism**, pp. 221 - 222

³⁰ Baumgart, Imperialism, pp. 57 - 59

³¹ Ibid., pp. 59 - 62

³² Ibid., pp. 63 - 68

³³ Ibid., pp. 69 - 72

³⁴ Ibid., pp. 72 - 73

³⁵ Ibid., pp. 73 - 75

³⁶ Ibid., p. 75

³⁷ Hayes, **A Generation of Materialism**, pp. 220 - 221

³⁸ Baumgart, Imperialism, p. 76

³⁹ Ibid., pp. 76 - 82

⁴⁰ Ibid., pp. 82 - 89

⁴¹ Hayes, A Generation of Materialism, p. 222

⁴² Baumgart, Imperialism, pp. 89 - 90